

Dundadznieks

Nr. 6 (63) jūnijs 2007

Dundagas pagasta padomes izdevums

3. lpp. *Jānītis* nepīpē, bet brauc ekskursijā.

5. lpp. «Kolhozniekam Tifenbergam vēl uz septembri bija zirgs, kas tagad apvienots.»

6. lpp. Demolētājiem jāpiedāvā cits izpausmes veids.

7. lpp. Kapeņu stāstiņi.

8. lpp. Kā «Padomju Dundaga» nenoturēja Arnoldu Auziņu.

Redaktora ziņa

Jāņu recepte

Vai tad vasaras saulgriežu svētki nav kļuvuši par kaut ko gluži nerasniedzamu?

Bet varbūt jāskatās otrādi. Ja tu esi izplāvis sētsvidu, izspraudis mejas, ja mājās ir siers, pīrāgi un mīļi ciemiņi jau ceļā, ja tu esi pabeidzis kādu svarīgu darbu — noplāvis sienu, izracis aku, kaut vai nedēļu ātrāk uztaisījis kārtējo avi —, tad Jāņi jau aizdarīti.

Tā ir reize, kad smalki nolīdzsvarojas iekšējā un ārējā pasaule. Ja ir kārtība un miers tavā dvēselē, tad tas atspoguļojas tavā pagalmā. Un otrādi. Klāt pievienojot Jāņu gaidas, īsās nakts smeldzīgo burvību, bērniības atmiņas, *Skroderdienu* mēdīņus un šķipsniņu naivu cerību, arī rodas brīnumainā Jāņu recepte, kas galu galā katram jārada pašam. Līgo! *Alnis Auziņš*

Apdziedāšanās dziesmas Līgo – 2007

Lai bij' dzīve, kam bij' dzīve,
Krokodilam laba dzīve.
Slikdams slika purvīnā
Ar visiem tūristiem.

«Visu gadu malku krāju,
Jāņu dienas gaidīdams.»
Tā dzied braši centra ļaudis
Katrs savā pagalmā.

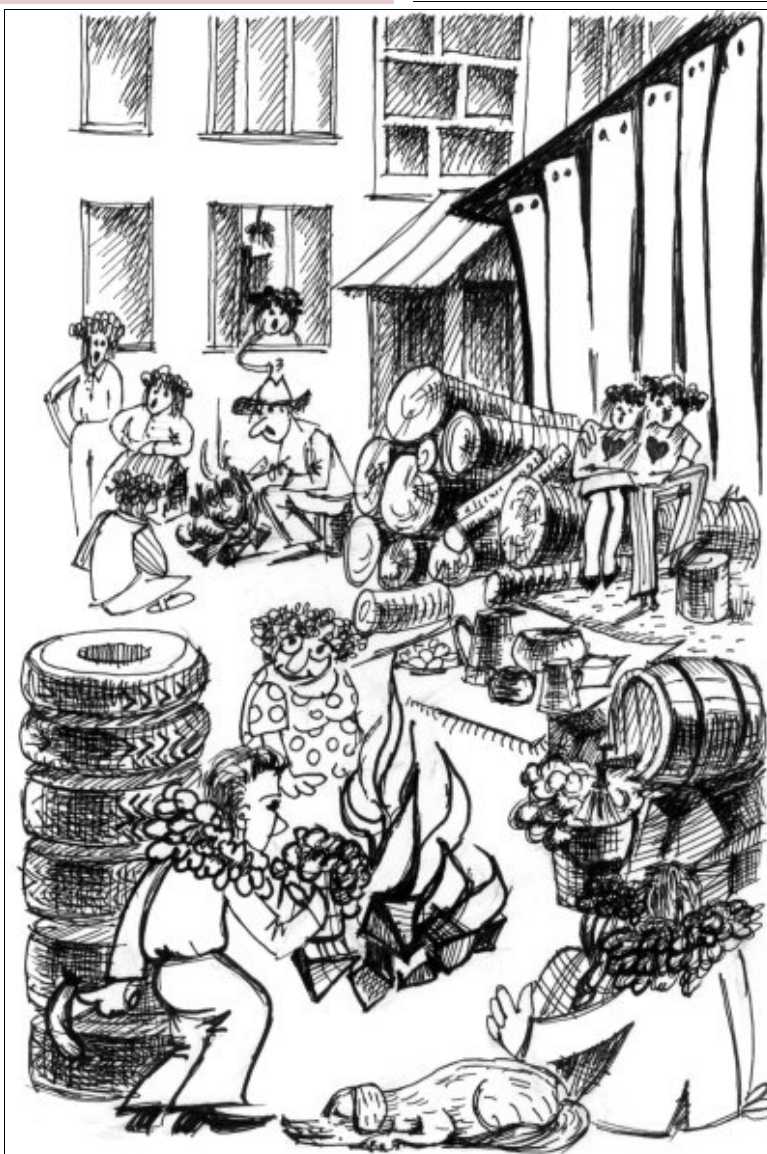
Jauni puīši parka malā
Kā tarzāni lēkājās.
Bitīt' matos, vēji galvās,
Būs darbiņ(i)s dakteriem!

Dūmi kūp(a), riekstus kauca
Pašā Dundag's centrīnā.
Kas dūšīgs, stabā skrēja,
Vēl dūšīgāks — skatlogā.

Ilgi nāca, nu atnāca
Aizgājējiem Laimas māte:
Runas vīri stingri lēma
Celt kapliņu Anstrupē!

Būs Talsiem novadiņš
Ne tik dižs kā cerēja.
Būs Dundagā sava vara,
Savas dzīves lēmējīni.

*Dlonrā Sled
Sandras Dadzes zīmējumi*

Sportosim un svinēsim

21. VII Dundagas svētki. Dienas pirmajā pusē sportosim, otrajā — izklaidēsimies.

Aicinām makšķerniekus uz sacensībām Dundagas diķī.

Bērni un jaunieši visu dienu varēs piedalīties kompānijas *Lec un minies* izklaidēs (batuti, kartingi, galda futbols, poniji, džungļu ceļš, sumo cīņas).

Īves amatiereteātris piedāvās Aivara Bankas komēdiju *Visi radi kopā*.

Koncertēs grupa *Liepavots*.

Jauniešus iepriecinās pašu repieri, breikeri un viņu draugi.

Gatavosim ziedu paklājus. Aicinām veidot ziedu paklāju starp pili un baznīcu gan atsevišķus cilvēkus, gan kolektīvus. Palīdzēsim sagatavot paklāju pamatnes! Pieteikties pa tālr. 22021270, 63237859. Vērtēs skatītāji un žūrija.

Koncertā *Dziesma manai Dundagai* aicinām pieteikties visus dziedāt gribētājus, palīdzēsim sagatavoties.

Vakarā visu uzvarētāju apbalvošana.

Ballē spēlēs grupa *Papardes zieds*.

Lūdzam visas sporta komandas sagatavot 1 — 2 minūšu garu vizītkarti, komandas karogu un plakātus (svētki sāksies ar visu komandu gājieni cauri Dundagai).

Smaida Šnikvalde

Apdziedāšanās dziesmas Līgo – 1954

Platu grieza siena vālu
Kolhozā *Ļeņina* ceļš,
Būs brūnaļas paēdušas,
Plata šalks piena straume.

Balķi krājas lielā kaudzē
MRS krautuvē.
Tos atvedis Arturs Lapiņš,
Krietnais balķu vedējīņš.

Lai iet grūti, kam iet grūti,
Fizkultūriešiem visgrūtāk,
Trijus gadus viņi gaida
Stadionu uzceļam.

Kupli zeļ kukurūza
Jaunās gvardes tīrumos.
Agri sēta, uzkaplēta,
Vēl pēcāk izravēta.

Ei, jūs, ceļu taisītāji,
Ances ceļu apskatiet.
Tas ir gluži grumbuljains,
Bedres malā, viduci.

No 1954. g. 23. VI laikraksta
Padomju Dundaga. *Par padomju Jāņiem lasiet arī 5. lappusē.*

Jūnijā un jūlijā

23. VI Līgo vakars Dundagas parkā.

30. VI un 1. VII Sestās Dundagas luterāņu draudzes dienas.

21. VII Dundagas svētki reizē ar *Sportiskā Dundagas uzņēmumu*. Dienas pirmajā pusē sportosim, otrajā — izklaidēsimies.

Sīkāk par norisi afišās, programmā un pa tālr. 22021270 un 3237859.

No 20. līdz 22. VII pili Dundagas atklātais čempionāts šahā (Alnis Auziņš, tālr. 29180726).

Ko tie nospriež, tas paliek

Pagasta padomē 21. maijā...

► Enerģijas taupīšana pili

Nolēma Ekonomikas ministrijas izsludinātajā atklātajā projektu konkursā iesniegt projektu *Dundagas pils energoefektivitātes paaugstināšana* un garantēt 20% jeb Ls 21840 finansējumu no pašvaldības budžeta. Iecerēts iegādāties apkures katlu, mainīt logus un siltināt 3. stāva pārsegumu.

... un 28. maijā

► Rentgena iegāde

Nolēma slēgt līgumu par lietotas rentgenogrāfijas iekārtas «Diagnost» (*Philips*) iegādi Veselības un sociālās palīdzības centram. Līzinga līguma summa ir Ls 25 987,50, termiņš — 60 mēneši, mēneša maksājums ir Ls 433,13.

► Nosaukuma piešķiršana

No īpašuma *Plačlejas* atdalāmai apmēram 14,3 ha zemei piešķirā nosaukumu *Lazdulejas*.

► Ugunsdrošība

Piešķirā Ls 268 automātiskā

ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes iekārtas projekta izstrādei. Līdzekļus tās ierīkošanai paredzēs nākamā gada budžetā.

► Kaļķu pasta nodaļa

Pieņēma zināšanai, ka no 2. jūlija slēdz Kaļķu pasta nodaļu un tās teritoriju turpmāk apkalpos Dundagas pasta nodaļa.

► Pirmpirkuma tiesības

Atteicās no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamiem īpašumiem *Dzintarzemes* (13,8 ha), *Ezerkalni* (41,6 ha), *Pakalni* (7,0 ha, dzīvojamā māja un saimniecības ēka), *Dūmeles Dzintarkalni* (4,61 ha) un *Purmeži* (9,54 ha).

► Nodokļa piedziņa

Nolēma bezstrīda kārtībā piedzīt Ls 208,61 nekustamā īpašuma nodokļa parādu par īpašumu *Jaunpodziņas*, Ls 243,23 parādu par īpašumu *Ausekli* un Ls 206,52 par *Mārtiņiem*.

► Aploksnes tūristiem

Noteikt Dundagas Tūrisma informācijas centra izgatavotajām aplok-

snēm ar pils attēlu cenu Ls 0,10.

► Konteinera iegāde

Slēgtajā atkritumu izgāztuvē Jaundundagā regulāri ievēd sadzīves atkritumus un piesārņo apkārtni. Nolēma par ieņemtā dabas resursu nodokļa naudu iegādāties un tur novietot 7 m³ atkritumu konteineru.

• Šādas glītas aploksnes ar Dundagas simboliku par 10 santīmiem var iegādāties Tūrisma informācijas centrā.

► Sakaru tornis Mazirbē

Būvniecības ierosinātais par saviem līdzekļiem bija sagatavojis nepieciešamos materiālus mobilo sakaru torņa būvniecības Mazirbes *Ķirškalnos* publiskajai apspriešanai un ievietojis publikāciju laikrakstā *Talsu*

Vēstis. Ar materiāliem interesenti varēja iepazīties Attīstības nodaļā no 15. III līdz 15. IV. Savu attieksmi par iecerēto sakaru torņa būvi līdz apspriešanas beigām neviens pagasta iedzīvotājs nav vēlējis izteikt. Ir saņemts pozitīvs atzinums par torņa būvniecību no Slīteres nacionālā parka administrācijas. Tātad nav ne-

viena iebilduma pret būves vietu un būves projekta risinājumu.

► Muņu Grabi

Nolēma sākt izstrādāt detālplānojumu īpašumam *Muņu Grabi* un slēgt līgumu ar detālplānojuma ierosinātāju SIA *Profesionālā attīstība* par detālplānojuma finansēšanu un sagata-

Pirmajā vietā Dundagas vārds

Austris Kristapsons vairāk nekā pusgadu vada mūsu pagastu. Tas ir pietiekams iemesls sarunai.

— Pirms sākam veikt nebijušus pienākumus, mums katram ir vismaz nojausma par tiem, bet tikai tad, kad jaunajā darbā esam kādu laiku nostrādājuši, varam salīdzināt sākotnējos priekšstatus ar īstenību.

— Tā ir, lai gan biju pildījis priekšsēdētāja vietnieka pienākumus. Atzīšos, ka sākotnēji domāju — būs vienkāršāk. Protams, neesmu ienācis pašvaldības vidē kā nezinītis, bet tik lielu darba apjomu nebiju iedomājies. Varbūt uzņemos par daudz, negribu, ka man paslīdzētu garām kas nezināms. Droši vien vairāk būtu jāuztic citiem.

Biju iecerējis, ka daudz biežāk aizbraukšu pie cilvēkiem un aprunāšos, bet neiznāk. Gan tāpēc, ka pašam pietrūkst laika, gan tāpēc, ka ļaudis ir aizņemti un arī noslēgti. To apliecina jautājumu un ierosinājumu kasītes pagastmājā un Veselības un sociālās palīdzības centrā (VSPC), kas stāv tukšas. Žēl, intereses trūkums par mūsu pašu dzīvi arī liedz sasaukt iedzīvotāju sapulces. Taisnība, apsvēicot cilvēkus jubilejās, piedaloties dažādos pasākumos, allaž aprunājos ar dundadzniekiem un tad pārliecinātos, ka cilvēkiem tas ir svarīgi.

Budžetu nebija grūti veidot, visu struktūrvienību vadītāji strādāja ar

izpratni. Diemžēl naudu apgūt nav tik viegli, jo aizvien vairāk pietrūkst darbaroku. Iedalītais finansējums jāizlieto un iecerētie darbi līdz gada beigām jāpaveic. Tas rada spriedzi.

Diezgan bieži saskaros ar to, ka ātri jāizlemj, kā rīkoties. Rodas izdevības veikt lielākus darbus, bet vajag pašvaldības līdzfinansējumu, kas budžetā nav paredzēts. Tā bija ar Veselības un sociālās palīdzības centram tik nepieciešamo rentgena aparāturu, tā ar ugunsdrošības signalizācijas iekārtu vidusskolai — neplānotu, bet vajadzīgu. Jānovērtē, jāizlemj un jāatrod finansējums.

— Bet iecere biežāk apciemot iedzīvotājus nav atmesta?

— Nekādā ziņā! Daudzi cilvēki aizbraukuši, dažs labs ienācis, izauguši jauni dundadznieki. Vēlos to visu iepazīt. Gribu atgādināt, ka visi laipni gaidīti arī pagastmājā. Tāpat var piezvanīt vai uzrakstīt.

— Novembrī runājam, ka projektu rakstīšanā mūs sāk apsteigt tie, kas šajā ziņā bijuši aiz mums, ka varbūt vajag īpašu cilvēku, kas pār-rauga finansējumu piesaisti.

— To lieku pie sirds nozaru vadītājiem — projektu laikmetā projekti jāraksta! Pat ja pašlaik kādu nevar iesniegt, varbūt to varēs netālā nā-

kotnē. Un mūsu cilvēki to arī čakli dara, piemēram, projektu darba nopelns ir tas, ka varēsim siltināt pili.

Savā ziņā ir tā — jo apjomīgāks projekts, jo vairāk klapatu. Tā mūsu ūdens saimniecības projektam, kas, cerams, nākamgad ieies izšķirošajā posmā, esam rezervējuši kredītiespējas 400000 latu līdzfinansējumam.

Projektu darbā īpaši gribu uzteikt Attīstības nodaļas vadītāju Guntu Abaju un Tūrisma informācijas cen-

Skaidrs ir tas, ka būsim paši savā novadā, ar saviem deputātiem un savām struktūrvienībām.

tra (TIC) vadītāju Alandu Pūliņu, kas regulāri pie manis pārrunā šos jautājumus un cītīgi strādā. Liels Alandas nopelns ir arī tas, ka TIC top jaunas telpas, kurās droši varēsim vest ārzemju viesus.

— Agrāk teica: *kadri izšķir visu. Bet tā jau arī ir.*

— Visos laikos. Un mums ir vislabākie darbinieki, kaut arī reizēm kāds ir jāpabiksta. Mūsai neļauja ir tā, ka materiāli un visa dzīve nemitīgi sadārdzinās, un tāpēc, jo ātrāk spējam ko padarīt, jo labāk.

— Kā sokas ar vērienīgo sporta

halles ieceri?

— Naudu ieguldām arī šogad. Paplašinām vidusskolas katlu māju, lai pie tās varētu pieslēgties sporta halle. Nākamgad halle ir jāceļ. Risināsim sarunas ar politiskajām partijām par finansējumu.

— Kas ir pats jaunākais novada izveidē?

— Lielā Talsu novada ideja nav guvusi visu rajona pašvaldību atbalstu. Mums ir atļauts veidot patstāvīgu novadu. Pilnīgi skaidras nav tikai robežas — vai būsīm pašu pagasts, vai mums klāt pievienos Kolku. Katrā ziņā būsīm savā novadā ar saviem deputātiem, vadību un struktūrvienībām.

— Tātad mums paliks gan pils, gan veselības centrs.

— Tieši tā. Tāpēc arī daudz ieguldām, tāpēc gribam gan siltināt pili, gan pilnveidot VSPC, lai iedzīvotāji būtu nodrošināti ar dažādām procedūrām.

— Vai, veidojot pašiem savu novadu, valsts it kā paredzētais finansējums mums ies secen?

— Talsu lielo novadu būtībā neapstiprināja tāpēc, ka valstij nav solītās naudas. Tā izrādījies tukša runāšana, pat apmuļķošana. Ja būsīm vienā novadā ar Kolku, tad, iespējams, tomēr saņemsim 100 tūkstošus latu. Ja paliksim vieni paši, tad ne. Protams, nauda lieti noderētu, bet Dundagas vārds ir Dundagas vārds.

— Augusta sākumā esam uzaicināti ciemoties Sāres pašvaldībā

vošanas atbildību.

► Zemes privatizācija

Nodeva privatizācijai apbūvētu 0,4122 ha zemesgabalu *Talsu ielā 1*.

► Individuālais darbs

Atļāva Vilim Beņislavskim nodarboties ar individuālo darbu — auto-krāna pakalpojumu sniegšanu.

► Būvju legalizācija

Atļāva legalizēt īpašumā *Ozolu pagabs* 1980. — 1987. gados būvēto sakņu pagrabu, kam nav saglabājušies būvniecības dokumenti.

► Priekšsēdētāja atvaļinājums

Piešķirā padomes priekšsēdētājam Austrim Kristapsonam kārtējo atvaļinājumu, sadalot to 3 daļās: no 4. līdz 17. VI, no 6. līdz 19. VIII un no 17. IX līdz 30. IX. Padomes priekšsēdētāja atvaļinājuma laikā viņa pienākumus veiks padomes priekšsēdētāja vietnieks Uldis Katlavs.

► Apkures katls pili

Nolēma 1994. gadā uzstādītā un nokalpojušā pils centrālapkures katla vietā iegādāties jaunu. Cenu ap- taujā ar zemāko cenu uzvarēja a/s *Komforts*. Vecā katla nojaukšana un jaunā iegāde un uzstādīšana kopā maksās Ls 10 000.

Protokolus pārlūkoja Aivars Miška

Igaunijā, un igauņi ielūdz mūsu jauniešus un arī jauniešu dzīves pārzinātāju. No viņiem laikam varētu šo to pamācīties. Arī nesen vidusskolas forumā izskanēja priekšlikums iedibināt jauniešu lietu koordinatoru. Vai šajā virzienā jau ir kas padomā?

— Mūsu delegācijā ieklausim visrosīgākos jauniešus, lai apgūst kaimiņu pieredzi. Saprotais, ka no viņu vidus gan nenāks vadītājs. Jaunieši jāveda gados jaunam cilvēkam, kam pašam jau mazliet pāri astoņpadsmit. Tāds jāatrod.

— Visbeidzot, priekšlikums. Mūsu valsts parlaments reizēm rīko izbraukuma sēdes, lai pats izrautos no ierastības un lai tuvinātos tautai. Varbūt līdzīgi var rīkoties mūsu deputāti, atsevišķas komitejas sēdes rīkojot atbilstīgā vidē. Piemēram, Izglītības, kultūras un sporta komitejas sēdi varētu noturēt vidusskolā, pirmsskolas izglītības iestādē vai dienas centrā *Mājas*, savukārt citu komiteju jautājumi būtu interesanti piensaimniekiem, mediķiem. Reizēm gaužamies, ka dundadznieki tikpat kā neapmeklē komiteju sēdes, tad varbūt jāpaiet solītis pretī — ārpus *Likās muižas*?

— Labs ierosinājums. Vienīgi attiecīgās struktūrvienības darbiniekiem, pie kuriem deputāti nolemtu rīkot sēdi, būtu iepriekš jāiepazīstas ar izvirzītajiem jautājumiem, lai risinātos lietišķa domu apmaiņa.

Alnis Auziņš

UGUNSGRĒKA GADĪJUMĀ

(Turpinājums, sākumu sk. 2., 3., un 4. num.)

Ja esat ugunsgrēka pārņemta telpā

Ja aizdegusies neliela platība, tad pats varat nodzēst uguni vai apslāpēt liesmu ar blīva audekla gabalu, segu, galdautu.

Nemēģiniet ko darīt, iekams skaidri neesat izlēmis. Aplama rīcība jums un apkārtējiem var nodarīt vairāk ļauna.

Atcerieties, ka jūsu rīcībā būs ne vairāk par 90 sekundēm, lai nodzēstu liesmas. No ugunsdrošības viedokļa dzīvoklī visbīstamākā ir

virtuve. Lai apdzēstu aizdegšanos uz plīts, apslāpējiet liesmas ar blīvu audekla gabalu, segu vai galdautu. Virtuvē vienmēr arī atradīsiet ūdeni. Nekad uguns dzēšanai neizmantojiet miltus, jo tie var uzliesmot vai pat eksplodēt.

Ja aizdedzies televizors vai kāda cita sadzīves elektroiekārta, vispirms atvienojiet to no elektrotīkla un apslāpējiet liesmu ar blīvu audekla gabalu, segu, galdautu. Ja nespējat apslāpēt uguni 90 sekundēs, tad pametiet dzīvokli. Ja cīņai

ar liesmām nepieciešams ilgāks laiks, jūs varat nesasnēgt vēlamo, gluži otrādi, tikai pakļaut sevi un citus nevajadzīgam riskam.

Ja aizdedzies apģērbs

Ja aizdegušās drēbes, nekrītiēt panikā un neviciniet rokas, jo tad liesmas izplatīsies! Apstājieties, nogulieties zemē un sāciet vārtīties uz priekšu un atpakaļ. Ja pie rokas ir sega, tad aptiniet to sev apkārt.

Ja ieraugāt, ka drēbes aizdegušās kādam citam, neiedomājieties, ka viņš noteikti zinās, kā rīkoties. Vispirms paziņojiet, ka cilvēkam deg drēbes, tad nogrūdiet viņu zemē un ripiniet uz priekšu un atpakaļ, kamēr liesmas apdziest.

Rīkojoties ātri. No ķermeņa vi-

dusdaļas līdz galvai uguns pa drēbēm vai izplatīties 10 sekundēs. Liesmu slāpēšanai var noderēt sega, žakete vai kāds cits apģērba gabals, kas ir pie rokas. Cilvēkam degošā apģērbā nedrīkst ietīt galvu, jo degot izdalās gāzes, un tā cilvēks var nosmakt.

No apdeguša ķermeņa nedrīkst raut nost apģērbu, tas uzmanīgi jānogriež ar šķērēm un tad jānoņem. Līdz ārsta atbraukšanai uz apdegumiem jāuzliek tīrs, sauss ap-sējs.

Ja ugunsgrēks ir veikālā, teātrī, klubā vai citā publiskā vietā

Ugunsgrēka vai evakuācijas izziņošanas gadījumā bez panikas dodieties uz tuvāko evakuācija izeju.

Vienmēr izmantojiet tikai kāpnes, nekādā gadījumā — liftu! Tas var apstāties vai aizvest uz stāvu, kur izcēlies ugunsgrēks. Lifta šahta var būt stipri piedūmota.

Ievērojiet apsardzes darbinieku un personāla norādījumus. Stipri piedūmotā telpā pārvietojieties uz izeju gar sienām, iespējami tuvāk grīdai — pieliecoties vai rāpojot. Bez nepieciešamības neuzturieties negadījuma vietas tuvumā. Ja negadījuma vietas tuvumā esat novietojis automašīnu, pēc iespējas ātri to aizbrauciet, atbrīvojot vietu operatīvajam transportam.

Turpmāk vēl.

Par zaļu pat vēl zaļāks

Mācību gadu beidzot

Stāsta direktora vietniece audzināšanas darbā Vaira Kamara.

Maijā galvenais skolā bija *devīto un divpadsmito* gatavošanās gala pārbaudījumiem un paši eksāmeni. **30. V sveicām dažādu olimpiāžu laureātus, labākos sportā un interešu izglītībā.** Šoreiz pie skolas karoģa skolēni un skolotāji fotografējās skolas pagalmā. Pēc tam audzēkņi koncertēja par godu nesenajai Ģimeņu dienai.

Pamatskolu šogad beidza trīs 9. klases (audzinātāji Andra Grīvāne, Inta Freiverte un Imants Brusbārdis). Paši skolēni bija izraudzījušies ģerboni kā pasākuma tēmu — katram savs ģerbonis, katrai klasei savs, un ģerboņi rotāja arī skatuvi. Izlaidumu 9. VI vadīja 12. kases audzēknes Zinta un Lelde. Parasti maijā Talsos godina mā-

Mazajā skolā

Pasākumi

Skolas galvenais uzdevums ir izglītot, bet sarīkojumos uzrunājam un veidojam arī bērnu dvēseli.

Mācību gads *Mazajā skolā* sākas ar pārdomātu, emocionālu audzinātājistundu. Audzinātājas ir sagatavojušas interesantus uzdevumus, ko atsevišķi pilda bērni un vecāki.

Jau otro gadu Lāčplēša dienā rīkojam Tēvu dienu. Tēvu atsaucība ir liela, un bērniem acis mirdz. Tēti skatās bērnu priekšnesumus, ir kopā ar viņiem sacensībās. Latvijas gadadienā nu jau tradicionāli gatavojam priekšnesumus kopā ar *Lielās skolas* skolēniem, pēc tam mūsējie uzstājas abās skolās ēkās un pagasta

sarīkojumā.

Svinam arī Miķeļus, Mārtiņus ar skolēnu tirdziņiem, Ziemassvētkus, Meteņus, Lieldienas. Svētkus kuplina teātra pulciņš.

Mīļi un silti maijā sagaidījām vecākus un vecvecākus Ģimenes dienā. Bērni lūdza piedot nedarbus un sacīja paldies mammām, tētiem, vecmāmiņām un vectētiņiem. Pēc koncerta direktors Uldis Katlaps apbalvoja olimpiāžu uzvarētājus un skolēnus par labām, teicamām sekmēm un labu uzvedību.

Maija beigās 4. klases skolēni atvadījās no *Mazās skolas*, ievadot pēdējo audzinātājistundu visai skolai ar 4. klases skolnieces Laines Šmites pašsacerētu dziesmu.

Jau daudzus gadus 12. klases skolēnus pēdējā zvana dienā viņu

cību olimpiāžu un interešu izglītības pulciņu dalībniekus — novada un valsts konkursu un sacensību laureātus. Arī sportistus. Šoreiz bija citādi. Maijā vēl notika nozīmīgas sacensības, turklāt gandrīz puse sveicamo bija no Dundagas. Tāpēc **jaunos sportistus un skolotājus sveica 13. VI Dundagā**, viņu vidū 26 Dundagas volejbolistus: Elvi Bēķi, Dāvi Bērzkalni, Kristapu Bolšingu, Klāvu Cirveli, Kristapu Dambergu, Nauri Dzērvī, Ēriku Feldentalu, Jāni Gološinski, Reini un Uldi Kārklevalkus, Jāni Loginu, Jāni Māguru, Emīlu Petrovicu, Matīsu Pētersonu, Ernestu Salceviču, Rihardu Savicki, Kristapu un Tomu Šepes, Edgaru

pirmās audzinātājas Aija Freiberga un Biruta Kinčus sagaida bērnu dārzā, kur sākušās viņu skolas gaitas. Audzinātājas skolēniem sagatavojušas īpašus uzdevumus un novēl veiksmi. Pirmās klases skolēni divpadsmitos parasti sveic žetona vakarā un pēdējā zvana dienā.

Skolēni pārgājienos un mācību ekskursijās bijuši Ventspils brīvda-bas muzejā, Rīgas TV studijā, tornī, pie Brīvības pieminekļa un citur. Paldies vecākiem par atbalstu!

Olimpiādes, skates un sporta sacensības

Piedalāmie konkursos, piemēram, par Latviju, mācību olimpiādēs. Skolas olimpiādēs vislabākos rezultātus guvuši: 1. klasē Kristīne Ralle (1. vieta), Loreta Bergmane

— Vai bija grūti izturēt veselus trīs mēnešus bez smēķēšanas?

Simona: — Droši vien smagi bija tiem, kas uzvelk kādu dūmu, — diviem zēniem un vienai meitenei. Viens saņēma brīdinājumu.

— Kas to visu uzrauga?

Sandra: — Visi, kas zina par projektu.

— Vai savējais nodos savējo?

Sandra: — Svarīgi ir, lai klasesbiedri skaidrotu, ka smēķēt ir slikti. Ieceres nolūks ir likt aizdomāties.

— Tad ir saprotams, citādi man šķiet — nesmēķēt ir dabiski, kāpēc

dītajam darbam un izdomai, bērni gan muzicēja Livonijas ordeņa pilī, gan jauki pavadīja atlikušo dienu. Sirsnīgajam jauno vokālistu koncertam *Putnu mātē putnus sauca* Talsos skolotāja Sandra sagatavoja mūsu mazo solisti Elīzu Gerdiņu. Viņas dziedājums iepriecināja daudzus.

Desmit gadu tradīcijas — piere-

un Mārtiņu Šēnbergus, Hansu Šmitu, Artūru Šnikvaldu, Andi Švāgeru, Māri Veinbergu, Emīlu Vīksnu un Aigaru Zvirbuli. Dundagas pagasta padome pušiem un viņu treneri Unai Silai dāvināja braucienu un biļetes uz basketbola sacensībām Ventpilī. Šo balvu saņēma vēl 2 dundadznieki: Ansis Zadiņš par labiem panākumiem biatlonā un Marta Zumberga — lodes grūšanā, kā arī treneres Gundega Lapiņa un Skaidrite Motmillere. Sarīkojumu kuplināja Dundagas vidusskolas skolēni: Pauls Ķierpe ar marimbaspēli koncertmeistares Daces Šmites klavierpavadījumā, grupa *Paši*, Ģirts Liepiņš un Jānis Klucis ar paš-

(2. v.), Paula Skaidiņa, Rūdolfs Kristaps Bražis (3. v.); 2. kl. Elīza Gerdiņa (1. v.), Ernests Zviedris (2. v.), Alise Jurča (3. v.); 3. kl. Henriks Emerbergs, Dāta Sila (1. v.), Monika Freimute (2. v.), Kurts Dane (3. v.); 4. kl. Liene Rumpe (1. v.), Katrīna Zosa (2. v.), Lora Egle (3. v.).

Pirmoreiz rajonā notika kristīgās mācības olimpiāde. Mūsu 3. b klases skolēni Miķelis Apinis, Monika Freimute un Anna Valciņa (skolotāja Sarmīte Zumberga) ieguva 2. vietu. Talsu rajona koru skatē 1. — 4. klašu koris dabūja 1. pakāpes diplomu (skolotāja Sandra Cirvele, koncertmeistare Dace Šmite). Katru gadu 1. — 4. klases teātra un runas pulciņi piedalās rajona teātru skatē.

Regulāri sacenšamies basketbolā, futbolā, stafetēs, tautas bumbā un

par to vēl balva?

Simona: — Sākumā gan valdīja noskaņa: kāda jēga, tāpat neko nedabūsim! Tomēr balva mudina saņemties. Mūsu zēni skaidroja pīpmaņiem, ka svarīgi ir nesmēķēt.

Sintija Dozberga: — Es savus audzēkņus nepieķēru. Manuprāt, neviens no viņiem arī nesmēķē, bet ko var zināt. Būtu labi, ja projekta rīkotāji piedāvātu nopietnāku kontroles veidu. Mēs piedaloties tikai izmantojam doto iespēju.

— Vai paši skolotāji un darbinieki nesmēķē?

vinātais un centīgais ģitāras spēles klases audzēknis Artūrs Ķierpe.

Mākslas nodaļa

Audzēkņi un pedagogi radošu garu apliecinājuši starptautiskajos un valsts konkursos. Valsts konkursā Aizkrauklē (piedalījās 82 mākslas skolas) profesionālas žūrijas skatī-

sacerētām dziesmām, deju grupa *Sensus* un Juris Šleiners ar bītboksu.

Savukārt **12. klases izlaidumu (audzinātāja Austra Auziņa) 15. V** vadīja A. Auziņas bijušās audzēknes Maija Gleglu (Auziņa) un Inese Freimane. Izlaiduma vadmotīvs bija atbilstība pa spirāli. Mēs atgriežamies savā sākotnējā, bet aizvien jaunā kvalitātē. Arī Dundagā. Savulaik Maija, mācīdamās 12. klasē, ievada skolā pirmklasniekus — pašreizējos vidusskolas beidzējus, bet kā studente bijusi šajā klasē praksē, mācot angļu valodu.

Labu atpūtu, un tiekamies atkal rudenī!

Alnis Auziņš un Diāna Siliņa

volejbolā, ar sekmēm arī rajonā. Rudens krosa stafetēs 2. vieta meitenēm (Rita Alsberga, Klinta Bērente un Dita Sila), 3. v. zēniem (Roberts Bāliņš, Kurts Dane un Niks Kinčus). Talsu rajona sacensībās tautas bumbā 1. v. meitenēm (Liene Rumpe un Dārta Damberga), 5. v. zēniem (Matīss Apsāns, Juris Bērziņš un Egils Muņķevics). Pirmo vietu izcīnījuši 4. — 5. klašu volejbolisti: meitenes (D. Damberga, Andžela Lepere, L. Rumpe un Krista Sustriņa) un zēni (M. Apsāns, J. Bērziņš, Matīss Grauze, Askolds Jāvvalds un Edgars Zingņiks).

Labi atpūtušies, priecīgi un smaidīgi tiksimies 1. septembrī!

Aija Freiberga, Mazās skolas ārpusklases darba organizatore

Sandra: — Katrā ziņā to nemana.

— Bet tiem skolēniem pīpmaņiem, kas paliek ārpus projekta, ir savas iecienītas vietas?

Sintija: — Jā, aiz šķūniņiem.

Simona: — Arī pavisam netālu no skolas. Laikam nav sodīti.

Sintija: — Par to runāja arī skolas forumā — ja, pārkāpjot skolas iekšējās kārtības noteikumus, neseko sods, tad noteikumiem zūd jēga. Par to nopietni jādomā.

Alnis Auziņš, nesmēķētājs un mazliet arī domātājs

Jānītis NEpīpē!

Reiz bija populāra dziesmiņa par pīpējošo 3. klases Jānīti. Nu jau dažus gadus valsts rīko pasākumu *Nesmēķējošā klase vispārīgltītojošo skolu 7. un 8. klasēm*. Mūsu vidusskolas abas 7. klases balvā saņēmušas pašvaldības apmaksātu ekskursiju. Pārdomās dalās abu klašu audzinātājas un 7.a klases audzēkne Simona Bernāne.

Sandra Salceviča: — Projekts ilgst trīs mēnešus. Ja kādu no pieiektās klases skolēniem pieķer smēķējot, tad viņu brīdina. Notverot otrreiz, klasi diskvalificē. Tās klases, kas sekmīgi darbojušās pro-

jektā, piedalās konkursā, un viena vai divas no visas valsts brauc uz akvaparku. Tā jau ir loterija. Mums bija pārsteigums, uzzinot par pašvaldības apmaksātu ekskursiju. Vēl nezinām, kurp brauksim.

Mākslas un mūzikas skolā

Dundagas mākslas un mūzikas skolā (DMMS) noslēdzies darbīgs un radošs mācību gads.

Mūzikas nodaļā

Pedagogi lielu darbu ieguldīja, gatavojoties klavierspēles audzēkņu valsts konkursam starp Ventspils reģiona mūzikas skolām. Tur uzstājās Inese Meire, Santa Namsonne (pedagoģe Dace Šmite), Alise Ralle (ped. Daiga Rūtenberga), Laine Šmite (ped. Valentīna Andronova). Spēcīgā konkurencē meiteņu sniegums bija labs un stabils, ne daudz pietrūka veiksmes. Konkurss ir devis lielisku pieredzi un iespēju pilnveidot klavierspēles prasmi. Īpaši jāuzsver Laines Šmites un viņas skolotājas debija Pirmajā Jēkaba Graubiņa jauno pianistu konkursā Līvānos (atzinības raksts) un mazpilsētū un lauku mūzikas skolu klavierspēles konkursā Dobelē (3. vieta).

Profesionālu, tehnisku, ļoti muzikālu sniegumu II Kurzemes reģiona mūzikas skolu pūšaminstrumentu un sitaminstrumentu konkursā Saldū rādīja muzikāli apdāvinātie un talantīgie Pauls Ķierpe (marimba) un Artūrs Šnikvalds (saksofons). Pauls ieguva 2. vietu, Artūrs — atzinības rakstu. Liels paldies pedagogam Jānim Cirvelim par

enerģisku, aizrautīgu un radošu darbu, kā arī neaizstājamajai koncertmeistarei Dacei Šmitei.

Teorijas nodaļa piedalījās Franča Šuberta 210 gadu jubilejas Ventspils reģiona mūzikas skolu mūzikas literatūras konkursā. Santu Namsoni, Agnesi Neparti, Lindu Nierliņu, Alisi Ralli, Laini Šmiti un Sandru Vansoviču tam sagatavoja pedagoģe Anita Krūmiņa. Mūsu skolas komanda ieguva 3. vietu.

II Kurzemes reģiona mūzikas skolu stīgu instrumentu nodaļas audzēkņu konkursā SOL-RE-LA-MI skolu pārstāvēja talantīgā jaunā mūziķe Kristīne Ralle (ped. Anda Kostanda, koncertmeistare Valentīna Andronova). Arī viņai šāda mēroga konkurss bija debija un laba skola, iespēja papildināt zināšanas vijolspēlē un skatuves kultūrā.

Daudz nozīmīgu skolas vēsturē ierakstāmu pasākumu bijis kora klasei. Marta vidū, apguvusi nevisai vieglo repertuāru, kora klase devās uz Kurzemes reģiona mūzikas skolu kora klašu pavasara koncertu Ventspils muzejā. Pateicoties skolotājas Sandras Lielanses iegul-

• Pauls Ķierpe kļuvis par DMMS firmas zīmi.

Foto no DMMS krājumiem.

dze, redzesloks, stilistika, atpūta un draudzība un satikšanās — caurstrāvoja ģitāristu sesiju Madonā. Tajā mūs pārstāvēja muzikāli apdā-

jumā esam to 15 skolu vidū, kas izpelnījušās atzinību. Ieguvām Latvijas Republikas Kultūras ministrijas Valsts kultūrizglītības centra diplomu par atzīstamām mākslinieciska-

jām kvalitātēm skolas ekspozīcijā nominācijā *Apdedzinātā keramika*. Īpaša pateicība idejas autore skolo-tājai Evai Bernānei, kuras vadībā bērni īstenoja iecerēto. Arī skolotāja Zinta Rozefelde pelnījusi uzslavu, jo viņas audzēkņu darinātā un izstādītā *Puķe* bija skaista dāvana Aizkraukles pilsētas jubilejā un priecēja daudzus iedzīvotājus. Pašlaik mākslas nodaļas audzēkņi pedago-gu Sandras Dadzes un Daces Čoderas vadībā gatavo darbus starptautiskajam vizuāli plastiskās mākslas zīmējumu konkursam *Brīnumainās atmiņas* Anglijā, VIII starptautiskajam zīmēšanas un gleznošanas konkursam Belgradā un starptautiskajam zīmēšanas konkursam *Saules krasts*, ko tepat, Latvijā, rīko Vidzemes jūrmalas mākslas skola. Ceram uz labiem sasniegumiem.

Pedagogu kvalitātes rādītājs

Esmu pārliecināta — skolotāju darbu atspoguļo audzēkņu konkurētspēja reģiona, valsts un starptautiskajos konkursos, skatēs, festivālos un dažādos ar mūziku un mākslu saistītos sarīkojumos. Vēl svarīgi ir tas, ka mūs redz un dzird Dundagā.

Paldies par kopdarbu skolēniem, vecākiem, pedagogiem! Jauku, saulainu un piedzīvojumiem bagātu vasaru!

Linda Vīksna, DMMS direktore

Ciemos

Dundagas laiks

(Nobeigums. Sākumu skatīt iepriekšējā numurā. Pēc Kubalu skolas-muzeja ziņām.)

1928. g. Dzelzceļu virsvalde uz senatnes pētītāju biedrības priekšlikumu pārdēvējusi Dundagas dzelzceļa staciju par *Dundangu*.

1930. g. VII pabeidz šosejas būvi no Dundagas centra uz 6-klasīgo pamatskolu.

1930. g. VIII par Dundagas 6-

• Dzelzceļa stacija «Dundanga».

Foto no Kubalu skolas - muzeja krājumiem

1929. g. 10. II izveido Dundagas aizsardžu pulciņu.

1929. g. 10. III Dundagā nodibina aizsargu orķestri.

1929. g. 16. V Dundagā izceļas milzīgs ugunsgrēks, kam par upuri krita vietējas lauksaimniecības biedrības «Druva» tautas nams (bij. Dundagas krogs).

1929. g. XI ierīko tiešu telefona satiksmi starp Rīgu un Dundagu (kapara stieples telefona vads).

1929. g. XII Dundagas 1. piensaimnieku sabiedrība agrākā muižas alus brūža augststāvā izbūvē vairākus dzīvokļus.

1929. g. XII lauksaimniecības biedrība «Druva» izved kapitālremontu vecajā (muižas) pienotavas

klasīgās pamatskolas pārzini ievēl Jāni Šultneru.

1930. g. 7. XI Dundagas patērētāju biedrība sarīko 10 gadu pastāvēšanas svētkus.

1931. g. 8. IV Dundagas pagasta zemes komisija piešķir jaunsaimniecības Dundagas centra muižas zemē.

• Biedrības «Latvijas Vanagi» 45. Dundagas novada biedra apliecība.

• «Latvijas Vanagu» biedru veidotā piramīda. 20. gs. 30. gadu vidus. 1. rindā centrā Kārlis Ludevīgs.

Foto no K. Ludevīga albuma

ēkā, izbūvējot dzīvokļus.

1929. g. XII brāļi Izraelsoni uzceļ divstāvu māju, telpas vairākiem veikaliem un dzīvokļiem.

1929. g. XII tirgotājs Bergholcs pie pagasta mājas (Dundagas pils) izbūvē koka ēku, kur ierīko veikalu un fotogrāfa darbnīcu.

1930. g. I Dundagā nodibina Brīvības pieminekļa ziedojumu vākšanas komiteju.

1931. g. IX saeimā ievēlēti 4 deputāti no Dundagas pagasta: Jānis Sauleskalns (Kurzemieņu Apvienības sar.), māc. Konstantīns Šmits (Kristīgo darba ļaužu sar.), Eduards Tilmanis (Jaunsaimn. sīkgr. sar.) un Jānis Tenders (Progresīvās apvienības sar.).

1932. g. pie Dundagas ev.-lut. baznīcas uzceļ Tendera apavu darbnīcu.

1932. g. Dundagā atsāk darbu spirta dedzinātava, īpašnieks Igaunijas pavalstnieks Kurts Zeislers.

1932. g. 19. II nodeg Dundagas stērķeļu fabrika.

1932. g. 20. II Dundagas sadraudzīgā biedrība «Vārpa» izrāda «Mērnīku laikus» Kristapa Lindes režijā; ap 500 apmeklētāju.

1932. g. 18. IX atjaunota Dundagas stērķeļu fabrika, bij. Dundagas muižas zirgu stallim no koka uzcelts 2. stāvs.

1933. g. pagasta tiesas darbvedis Fricis Īvnieks pabeidz rakstīt «Dundagas pagasta aprakstu».

1933. g. Dundagas aizsargiem īpašumā piešķir Dundagas Līko muižu.

1934. g. 17. II Dundagas vēsturiskajā pilī izceļas ugunsgrēks, kurā izdeg pils rītu spārņa jumta stāvs un pa daļai tiek bojātas arī apakšējo stāvu telpas.

1934. g. 28. II atklāj Ventspils — Popes — Dundagas dzelzceļu, plkst. 2.15 vilciens pietāj Dundagas stacijā.

1934. g. 27. III atklāj regulāru satiksmi dzelzceļa līnijā Ventspils — Pope — Dundaga.

1934. g. 16. IX Dundagā atklāj «Latvijas Vanagu» 45. novadu.

1935. g. 6. II nodibina Dundagas brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrību.

1935. g. 12. IV Dundagas sporta bāba «Sports» apvienojas ar vietējo aizsargu sporta vienību.

1935. g. 12. V Meža dienās apstāda Dundagas šoseju apm. 1 km līdz Dundagas skolai ar liepām, gobām, kļavām un apstādīto ceļu nosauc par Uzvaras aleju.

1935. g. VI Ventspils apriņķa vecākais apstiprina Dundagas pagasta padomes lēmumu par Dundagas pils iegūšanu pagasta pašvaldības īpašumā.

1935. g. 8. VI Dundagas 6-klasīgās pamatskolas izlaiduma aktā piedalās izglītības ministrs prof. Dr. L. Adamovičs.

1935. g. 14. VII Dundagā nodibina Latviešu veco strēlnieku biedrības nodaļu.

1935. g. 21. VII Aviācijas un sporta svētkos Dundagā notiek parauglidojumi ar bezmotora lidmašīnu.

1935. g. 11. VIII pēc apjomīga remonta iesvēta Dundagas ev. lut. draudzes baznīcu.

1935. g. 11. VIII Dundagas ev. lut. baznīcā atklāj piemiņas plāksni «Latvijas atbrīvošanas cīņās un pasaules karā kritušajiem Dundagas draudzes dēliem».

1936. g. 18. VII atklāj jauno Dundagas stacijas ēku. (Vecā stacijas ēka jau nojaukta.)

1936. g. 26. VII spoži izdodas 1. Dundagas dziesmu diena.

1936. g. 2. VIII Dundagu apmeklē Valsts Prezidents Kārlis Ulmanis.

1936. g. 9. VIII Dundagu apmeklē sabiedrisko lietu ministrs A. Bērziņš.

1936. g. 10. IX svin Dundagas ev. lut. draudzes baznīcas 170 g. pastāvēšanas un mācītāja E. Villes 25 g. amata svētkus.

1937. g. 7. III iesvēta un atklāj Dundagas aizsargu namu.

1937. g. 30. V Dundagas pamatskolas absolventu izlaiduma aktā piedalās arhibīskaps prof. Dr. theol. T. Grīnbergs.

1937. g. 4. IX notiek Dundagas sadraudzīgās biedrības «Vārpa» un Ventspils Jaunības draugu biedrības koku kopkoncerts.

1938. g. nodibina «Dundagas spirta kopdedzinātavu», 1939. g. atsāk darbu vecā spirta dedzinātava.

• Deg bijušais krogs — lauksaimniecības biedrības «Druva» tautas nams.

Foto no Kubalu skolas - muzeja krājuma.

1938. g. pagasta sekretārs Jānis Sauleskalns pabeidz rakstīt «Dundagas pagasta hroniku».

1938. g. 22. X Dundagā svin Ernesta Dinsberga skolas 100 gadu pastāvēšanu.

1938. g. XII Dundagas pagasta valde izlemj Dundagas ielu nosaukumus: Ķurbes, Pāces, Talsu, Pils, Vārpas, Vienības, Mazirbes, Melnsila, Skolas, Rožleju, Gaujas, Sedlinieku, Jaundundagas, Jaunupes, Ādģēru, Lauku, Cielavu, Alkšņu, Segliņu, Baznīcas, Ezera,

1944. g. 11. VI Dundagas sporta biedrība rīko plašus sporta svētkus.

1945. g. 3. IX Dundagas pilī atver vidusskolu.

1950. g. izveido Dundagas rajonu ar savu izpildkomiteju, rajona laikrakstu, valsts bankas nodaļu u.c. iestādēm.

1955. g. 1. IX Dundagā uzcelta un sāk darbu Mazā skola 1. — 5. klašu skolēniem.

1956. g. likvidē Dundagas rajonu.

1965. g. VII atklāj pieminēkli 1905.

• Dundagas aktieri 20. gadu beigās. 2. rindā 3. no labās Jānis Sauleskalns.

Foto no Kubalu skolas-muzeja krājumiem

Krasta, Torņa, Dārza, Dzirnau, Rijas, Upes, Amatnieku, Draugu un Zaļā.

1939. g. XII Dundagas brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrība iegādājas pirmo «Ford-Vairoga» firmas mašīnu.

1940. g. 9. I nodeg Dundagas ūdens tornis.

1942. g. 26. VII Dundagā ar vieglatlētikas sacensībām atklāj jauno sporta laukumu.

1943. g. 11. VII Dundagā risinās pirmās peldēšanas sacensības.

1944. g. Vācieši nodedzina veco muižas magazīnu (labības klēti).

1944. g. 23. I uz Dundagas diķa ledu notiek eksternas ātrslidošanas un hokeja sacensības.

gadā kritušo dundadznieku piemiņai.

1967. g. 1. IV pārtrauc darbu Dundagas sīrupa fabrika.

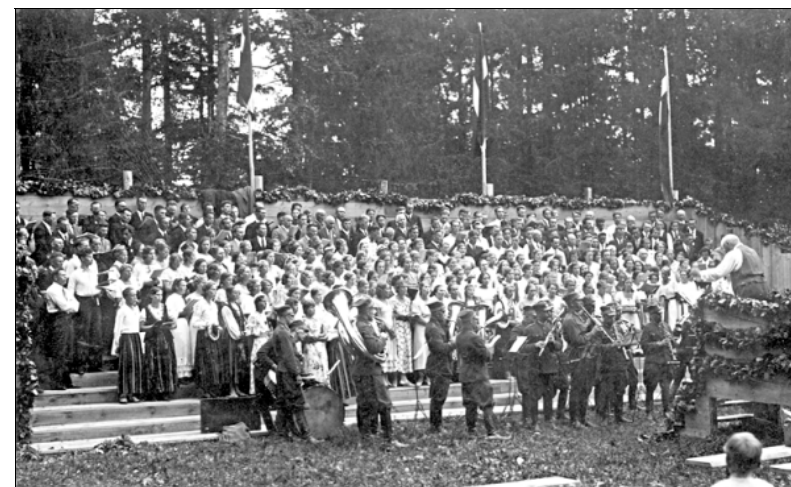
1968. g. VI uz Dundagu pārtrauc dzelzceļa satiksmi, nojauc sliedes pie stacijas ēkas.

Ap 1969. g. nojauc Dundagas doktorāta ēku Dakterleajā.

1969. g. 22. VII atklāj Dundagas ambulanci (ēka pie Zirgdiķa).

1975. g. 14. I sākas mācības jaunajā Dundagas vidusskolā.

Sagatavojis Ivars Abajs

• Dzesmu svētki Dundagā 1936. gada 26. jūlijā. Attēlā virsdiriģents Pēteris Jozuvs (1873-1937).

Foto no Kubalu skolas-muzeja krājumiem.

Padomju periodiku pārlapojot

Dundagas rajona laikā iznāca ne tikai «LK(b)P Dundagas rajona komitejas un Dundagas rajona izpildkomitejas orgāns *Padomju Dundaga*» (trešdienās, piektdienās un svētdienās), bet arī «Dundagas MTS Politiskās nodaļas orgāns *Pa Ļeņina Ceļu*» (otrdienās un sestdienās). Ar pretrunīgām izjūtām lasāmi tā laika dokumentējumi, ar mūsdienu acīm veroties, bieži vien traģikomiski.

No avīzes *Pa Ļeņina Ceļu*

«Un kā var darbā nebūt panākumi, ja starp mehanizatoriem iedegusies sociālistiskās sacensības liesma.» 1952. g. 29. I

«Kolhozniekam Tifenbergam vēl uz septembra mēnesi bija zirgs, kas tagad apvienots.» 1952. g. 29. I

«Kolhoza valde sekmīgi cīnījies pret Statūtu pārkāpumiem. Vēl nesen kolhozā bija vairākas fiktīvi sadalījušās ģimenes, kuras turēja 2 govīs un divus piemājas zemes gabalus, bet šogad tas likvidēts.» 1952. g. 12. II

«Valdes loceklis V. Vērpējs neierodas uz valdes sēdēm un dezorganizē kolhozniekus darbā, aģitēdams nestrādāt svētdienās.» 1952. g. 19. II

«... lielu pārmetumu pelna rajona KBSS «Vārpa» padomes priekšsēdētājs M. Pūliņš. Viņš pilnīgi apmierinās ar iesūtītajām atskaitēm, bet nemaz neinteresējas par kolektīvu darba labāku organizēšanu.» 1952. g. 19. II

«Rīt fizikultūriešiem, sanākot savā II konferencē, jāatsedz visi darbā pielaistie trūkumi un kļūdas, kā arī jānosprauž turpmākie uzdevumi fizikultūras darba uzlabošanai.»

1952. g. 1. III

«Lielā politiskā pacilātībā kolhoza *Boļševiks* kolhoznieki noklausījās B. Jurševica ziņojumu par jauno valsts aizņēmumu. Kolhoza slaucēja A. Bērleja un lauku brigādē strādājošā kolhozniece E. Jegorova parakstījās uz aizņēmumu par 200 rubļiem, bet zirgkopējs A. Apsolons par 300 rubļiem.» 1952. g. 6. V

«Traktorist, vai tu zini, ka PSRS Ministru Padome mašīnu un traktoru stacijām atļāvusi līdz šā gada 20. oktobrim rudens aršanā traktoriem paaugstināt degvielu patēriņu par 30 procentiem un izstrādes normas samazināt par 20 procentiem.» 1952. g. 18. X

(Ozollapu mājās pa Pāces ceļu), motorizētās tehnikas stacija (MTS), mežu rūpniecības saimniecība (MRS), sīrupfabrika, rajona patērētāju biedrība (garā ēka pie vecās aptiekas), pansionāts (tagad sociālās aprūpes centrs *Dundaga*), zonālā slimnīca (tagadējais sociālās palīdzības centrs-pansija *Jaundundaga*), komunālās saimniecības uzņēmums (*Kušku* mājā).

Tautas namā norisēja aktīva kultūras dzīve: bija republikā pazīstams koris, kas vairākkārt Dziesmu svētkos ieguva 1. vietas, deju kolektīvs, ko vadīja skolotāja Jurševska un kurā piedalījās daudz skolotāju un citu ciemata iedzīvotāju. Rajona

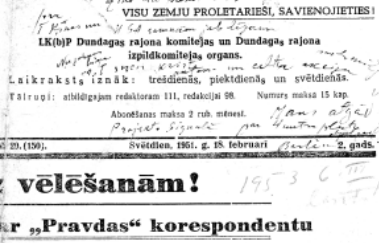
No avīzes *Padomju Dundaga*

«Dundaga — strādnieku ciemats

Ar Latvijas PSR Augstākās padomes Prezidija 1950. g. 21. februāra Dekrētiem par strādnieku ciematiem pārveidotas 15 apdzīvotas vietas. Starp tām arī Dundagas rajona centrs *Dundaga*.» 1950. g. 1. III

«Uzcelta jauna estrāde

Kur vēl pirms nedaudz dienām Dundagas parkā redzējām tikai novārtā atstātu laukumu, šodien jau

uzcelta glīta estrāde. Organizēti šai darbā piedalījās Dundagas cietes un sīrupa fabrikas kolektīvs — kopskaitā 60 cilvēku un 2 automašīnas. ... Pāces dzirnavu kolektīvs sekmīgi veica solu pagatavošanu skatītājiem. ... Uz jaunās estrādes varēs novietoties vairāk kā 600 dziedātāju. Soli ierīkoti 1600 skatītājiem.»

1950. g. 21. VI

«Dundadznieku panākumi Padomju Latvijas otrajos dziesmu svētkos

.. Dundagas rajona apvienotais koris (diriģents Ermanbriks), izpildot obligāto *Aiz upītes es izaugu* un pēc izvēles J. Ozoliņa *Zvejnieka dziesmu*, ieguva 3. vietu republikas mērogā, līdz ar to saņemot prēmiju — 2000 rubļu.

Dundagas rajona apvienotais koris izceļas ar saviem etnogrāfiski

pareizi izveidotiem tautas tērpiem.» 1950. g. 28. VII

«Rajona izpildu komitejas jauniešu sapulce .. uzdeva V. Jānei un V. Pinkovskai sistemātiski lasīt laikrakstus un sekot notikumiem ārzemēs un Dzimtenē.» 1951. g. 3. VI

«Sākot ar 1. novembri, Liepājas autosatiksmes 4. kolona atklāj autosatiksmes līniju *Dundaga* – Liepāja. ... Autobusa pieturas vieta pie restorāna.» 1952. g. 29. X

Savdabīgā ideoloģiskā mērcē rakstīts par Jāņiem, turklāt Līgo panti sacerēti gan pozitīvā manierē, gan kritizējošā vīzē kā apdzie-

dāšanās dziesmas. (Skatīt 1. lpp.)

«Īstais latviešu Jānis bija nevis ulmaniešu godinātais lielsaimnieks, nevis latviešu buržuāzijas divos gadu desmitos nacionālās neiecietības garā, naidā pret padomju tautu audzinātais Jānis. Īstais latviešu Jānis bija darba cilvēks, kurš atlieca taisni savu muguru tikai padomju varas laikā. ..Līgodami domāsim par Komunistisko partiju.,, par visām padomju tautām..» 1954. g. 23. VI

«Dundagas jaunās vidusskolas celtniecība rit strauji uz priekšu. Pavisam neilgi atpakaļ būvlaukumā rēgojās izraknāta zeme, bet tagad verd varens radošs darbs. Iedzīvotāju skatiem jau paveras ēkas pirmā stāva korpusi.

Garāmejojot līksmiem skatiem to pavada ciemata skolēni, jo pirmais stāvs tiem iedvēš labas cerības nākošā gadā pamest drēgnās pils mūru iejostās krēslainās klases un mācīties jaunā skolā.» 1954. g. 3. X

«Pēc ilgāka nodarbību pārtraukuma vasarā 10. oktobrī kultūras namā atkal sanāca rajona šahisti. Atklājot šī sporta veida sezonu, tika izspēlēts zibensturnīrs, kurā 1. un 2. vietu ar vienādu punktu skaitu — 8,5 — dalīja rajona čempions A. Puķudārzs un A. Blekte.» 1954. g. 13. X

Padomju presi pārlūkoja Alnis Auziņš

Attēli no Kubalu skolas-muzeja krājumiem.

Dundagas rajons

Reiz *Dundaga* bija rajona centrs. Par šo laiku savās atmiņās dalās ilggadējā Dundagas izpildkomitejas sekretāre (nostrādājusi gandrīz 30 gadus, sākot ar 1948. g.) Stasija Frīdmane. Viņu papildina 9. Saeimas deputāts, bijušais Dundagas pagasta padomes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns, kas par rajona laikiem daudz ko uzzinājis no dundadznieku stāstītā.

Stasija Frīdmane

— 1950. gada 1. janvārī likvidēja Dundagas pagastu, kas bija atradies Ventspils apriņķī, un nodibināja Dundagas rajonu, kas pastāvēja līdz 1956. gadam. Dundaga kļuva par rajona centru. Tajā atradās rajona darbaļaužu deputātu padomes izpildu komiteja ar izglītības, finanšu, lauksaimniecības, dzimtsarakstu u. c. nodaļām. Dundagas strādnieku ciemats rīkoja bērnības svētkus, pilngadības un sarakstīja. Pati 1950. gada maijā precējos. Pilī, kur kādreiz bibliotēka, bija pat banka. Darbojās dažādi uzņēmumi: sadzīves pakalpojumu kombināts, kurā bija, piemēram, šūšanas darbnīca

(Ozollapu mājās pa Pāces ceļu), motorizētās tehnikas stacija (MTS), mežu rūpniecības saimniecība (MRS), sīrupfabrika, rajona patērētāju biedrība (garā ēka pie vecās aptiekas), pansionāts (tagad sociālās aprūpes centrs *Dundaga*), zonālā slimnīca (tagadējais sociālās palīdzības centrs-pansija *Jaundundaga*), komunālās saimniecības uzņēmums (*Kušku* mājā).

Tautas namā norisēja aktīva kultūras dzīve: bija republikā pazīstams koris, kas vairākkārt Dziesmu svētkos ieguva 1. vietas, deju kolektīvs, ko vadīja skolotāja Jurševska un kurā piedalījās daudz skolotāju un citu ciemata iedzīvotāju. Rajona

• **Jaunā skola jau tapusi, un laimīgie bērni pametuši «drēgnās pils mūru iejostās krēslainās klases».**

Foto no Lilitas Laicānes albuma

laikā bibliotēkas lasītavā sākās populāru rakstnieku vakari, kas turpinājās arī vēlākā laikā. Šeit viesojušies tādi dzejnieki kā Jāzeps Osmanis, Valdis Rūja, Ojārs Vācietis. Viņi lasīja savu dzeju. Apmeklētāju bija daudz. Pēc tam sēdēja pie klātiem galdiem.

Uz Dundagas partijas komiteju atsūtīja daudzus krievu cilvēkus no citām Latvijas pilsētām. Bija tāds partijas sekretārs Muravskis, kas pretojās kukurūzas audzēšanai, viņu atlaida. 1956. gadā rajona iestādes likvidēja.

Gunārs Laicāns

— Rajonu izveidoja tāpēc, ka meži pilni ar mežabrāļiem, tos vajadzēja izkert. *Istrebiteļi* arī ķēra. No Ventspils iesūtīja milzīgas cittautiešu masas. Katrā ciemā bija sava izpildkomiteja. Rajonā bija 14 ciemi: Ance, Ģibzde, Īve, Kaļķi, Kolka, Lielirbe, Lonaste, Mazirbe, Neveja, Plintiņi, Rinda, Vidale un Ziedoņi.

Dundagas rajona laikā (1950-1956) iznāca 2 avīzes: *Padomju Dundaga* un *Pa Ļeņina Ceļu*. Pašiem bija sava tipogrāfija *Tirgoņos*. Izpildkomitejā strādāja miliči, kas atsūtīti no Ventspils. Mazurs sēdēja aptiekā un pratināja cilvēkus.

Šajā laikā uzcelta *Mazā skola*, pie tās divstāvu dzeltenā dzīvojamā māja, pirts (tagadējā *Gabriēla*), divstāvu dzīvojamā māja pretī *Tirgoņiem* Talsu ielā.

1956. gadā rajonu likvidēja: partizāni bija izkerti. Jūras piekrastē izveidoja aizliegto zonu.

Diāna Siliņa

P. S. Par rajona laiku, lūdzu, lasiet arī 8. lappusē!

Līnijdejām Dundagā — 5 gadi

17. III Dundagas līnijdejoņtājas svinēja 5 gadu jubileju. 1.VI parka estrādē notika 3. līnijdejoņtāju saiets. Vārds Dundagas līnijdeju vadītājai Dainai Freibergai, līnijdejoņtājām Rutai Bērziņai, Gaļinai Blumbergai un Daigai Paegleskalnei.

Daina Freiberga

— Esmu 35 gadus nodejojusi tautiskajās dejās, bet nekad mūžā nebiju domājusi mācīt dejojot citiem, jo neesmu skolotāja. Taču, kad līnijdejas Latvijā nāca modē, pie manis ieradās Ārija Jāvalde un jautāja, vai nevarētu mācīt citiem. Ilgi domāju, līdz piekritu.

Aizbraucu uz Roju lūkoties. Pilna zāle ar sievietēm. Dundagā sākumā pieteicās daudz — kādi 40, arī vīri, bet gadu izturēja vairāk nekā 20.

Tagad kodolu veido Gundega Alksbirze, Ruta Bērziņa, Antra Blāze, Gaļina Blumberga, Daiga Paegleskalne, Dzintra Rozefelde, Gunta Skujiņa, Agita Vāģenmeistare, Inese Veinberga, Tamāra Zoltāne un es. Šogad pienākušas klāt vēl 2 drosmīgas meitenes: Inga Krūmiņa un Sindija Sustriņa. Nav viegli sākt dejojot kopā ar dejojotājām, kas jau iemācījušās vairāk nekā 200 līnijdeju!

Pirmoreiz koncertējām 2002. gada vasarā Dundagas svētkos. Trīs

gadus rīkoju līnijdeju saietus. Tad sabrauc visa rajona līnijdejoņtāji. Šogad tas bija kupli pārstāvēts, atbrauca pat Liepājas *Mustangs*. Viņu vadītājs Aleksandrs aicina mūs ar ģimenēm ciemos augustā. Tāpat jūlija pirmajā sestdienā, svētdienā brauksim uz Bausku. Pati, iespējams, šovasar braukšu uz Sabili. Tiekoties iepazīstamies, iemācāmies jaunas dejas.

Līnijdejas nāk no ASV. Tur sanāca kopā kovboji, klausījās džūkboksu — mūzikas kasti, kurā skanēja kantri mūzika, un dejoja. Sākumā arī Latvijā, līnijdejas dejojot, skanēja kantri stila mūzika, bet tagad gluži tā vairs nav: parādās estrādes un pat operas melodijas. Dundagā dejo tikai sievietes, kaut gan vēlēšanos dejojot izteikuši arī vīrieši. Pēc

šīs vasaras līnijdeju saieta par to nopietni domāt sācis arī mans vīrs.

Pirmos gadus dejojām kultūras namā. To nekurināja, un tik lielas telpas vispār grūti piesildīt. G. Skujiņa pat ir teikusi: «Ja rokas sasit, tad tās skan kā kristāla kurpītes.» Nu jau otro gadu esam pilī. Par to liels paldies Andrim Kojro, Raitim Sirkelam un Andai Felšai, kas nākuši pretī, kad nav bijis telpu.

Ruta Bērziņa

— Dejošana man dzīvē ir neizsappnots sapnis. To gan ir piepildījušas abas manas meitas. Tagad dejoj pati. Līnijdejas nevajag partneri. Skan laba mūzika, un tu dejo. Agrāk man nepatika kantri mūzika, bet dejojot ir iepatikusies. Tā ir atpūta. Līnijdejas — tas ir sieviešu *plezīrs* reizi nedēļā 2 stundu garumā. Dejo-

jot aizmirsti visu, arī savu slikto noskaņojumu. Mūsu meitenes ir ar labu humora izjūtu. Patīk izbraukumi. Tur pārliecinies, ka neesi vienīgais, kas dejo līnijdejas. Ja redzi, ka citiem patīk, tad arī pašai prieks.

Gaļina Blumberga

— Man patīk iziet kaut kur ārpus mājām. Izkustēties. Dejošana arī padodas. Mēs, līnijdejoņtājas, esam draudzīgas, atbalstām cita citu. Patīk izbraukumi. Divus gadus esmu piedalījusies kantri festivālā Bauskā. Braukšu arī šogad.

Daiga Paegleskalne

— Tur ir laba mūzika un kompānija: īgņas pie mums nedejo. Protams, priecājos par izbraukumiem un saietiem.

Diāna Siliņa

Lauzīsim galvas dotajā virzienā!

Jaunietis Dundagā

Par šo tēmu aicinājām izteikties jau *Dundadznieka* pirmsākumos. Pagājuši pieci gadi, bet jautājums tas pats. Līdz 12 gadus veciem bērniem tagad ir dienas centrs. Pusaudži un jaunieši paliek savā vaļā. Nesenajā vidusskolas forumā viena no galvenajām atziņām bija — pašvaldībā vajag jauniešu dzīves koordinatoru. Tātad algotu darbinieku, garā (un arī miesās!) jaunu, kas strādātu šajā jomā ar sirdi un dvēseli.

Piedāvājam sarunu ar diviem jauniešiem. Juris Šleiners, nu jau 12. klases audzēknis, ir gudrs, daudzpusīgs un labā nozīmē drusku uz augšu pasists. Varbūt pēc 20 gadiem viņš varētu vadīt Dundagas novadu. Bet pagaidām — pagaidām Jurim nav vienaldzīga jauniešu dzīve dzimtajā vietā.

— Ko tev Dundagā gribētos?
— Iespējas. Piemēram, zāli, kur par brīvu aiziet un aktīvi darboties. Noderētu kaut vai sporta komplekss bez jumta, kur palēkāt un parāpties.
— Nu ja, skateparka nav, toties zeļ ekstrēmās izklaidēs. Vai tu pats *Bitītēs* ar tarzānšpori esi lecis?
— Esmu.
— Vai piekritīsi, ka mammām ir par ko uztraukties?
— Jā.
— Es zinu arī tādus, kas tur guvuši traumas.
— Kā varam, tā izklaidējamies.
— Protams. Iecerētā sporta halle, cerams, daudz ko atrisinātu, vismaz piedāvātu fiziskās nodarbes. Ko vēl vajadzētu?
— Iespējas sevi pilnveidot interešu grupās, pulciņos. Savulaik pats darbojos ar breikeriem.
— Cik pavisam bijāt?

— Nopietni tikai trīs.
— Kāpēc viss pačībēja?
— Nebija piemērotu telpu, vienu laiku par tām bija jāmaksā. Arī aprīkojumam vajadzēja naudu. Un vēl. Ar vadītāju aizrautību vien ir par maz. Bija grūtības ar mazajiem breikeriem. Viņi maz zina, jāuzņem atbildība par viņu veselību. Turklāt nelielā grupā ātri zūd interese. Vismaz es, kaut ko mācot un vadot, gribu pretimnāksanu. Kas tikai paākstās, lai iet. Es esmu bišķiņ par nopietnu.
— Tas gan ir pašu jauniešu jautājums. Tu jau iezīmēji grūtības. Pieņemsim, ka pašvaldībā izveido štata vietu «jauniešu dzīves koordinators» un vēl visādi šo jomu atbalsta, bet līderim jābūt no jauniešu vides un gatavam arī nepatīkamajam. Sākotnēji pusaudzū aizrautība un pēkšņs atsalums, mainīgas intereses — tās šajā darbā ir

tikai dažas dabiskas *garozīņas*. Manuprāt, atrast līderi, divdesmitgadnieku, nav viegli.

— Tas ir nepieciešams. No skolo-tājiem dzirdēju, ka forumam būs jēga tad, ja sekos darbi.

— Protams. Bet kā šeit atrast un noturēt personību, kas aizrautu citus?

— Jā, līderi atrast nebūs viegli. Dundagā ir diva veida jaunieši: vienaldzīgie, kam arī nav līdera dotību, un tie, kas apzinās savas spējas, grib ko vairāk sasniegt un dodas studēt. Manuprāt, līderis jāmeklē tikai skolas parlamentā.

Ja Dundagā būtu vieta, kur aiziet un satikties, es tur bieži būtu. Tad brīvo laiku nepavadītu gandrīz tikai pie datora.

— Tātad nav vietas un nav arī līdera, kas piedāvātu idejas.

— Idejas jau paši ražotu.

— Bet līderim jābūt kā visa rīkotājam, kopā saturētājam?

— Jā.

— Arī atbildīgajam. Pieaugušos uztrauc kārtība un drošība, un tas ir pamatoti.

Vai diskotēku tev nepietrūkst?
— Skolā jau eju. Ko citu darīs?

— Un ja tomēr gribas ko citu?

— Ja mēs, skolasbiedri, gribam *patusēt*, tad kopīgi noīrējam pirti. Bet tas ir padārgi, labi, ja *senči* nospensorē.

Gribētos vietu, kur mierīgi varē-

• Juris uz vienriteņa pie Tūrisma informācijas centra. Dundadznieka foto

tu palikt. Talsos darbojas jauniešu klubīnš «Vieno viens», kas radies pašvaldības un Bērnu un jauniešu

centra sadarbībā. Tur pieejami datori, internets, tur notiek dažādi pasākumi. Esmu tajos piedalījies, man patika.

— Tad tev kopā ar vēl dažiem laikabiedriem un mūsu deputātiem jābrauc pēc pieredzes!

— Bērnu un jauniešu centra vadītāja ir braukusi iepazīties ar mūsu skolēnu parlamentu.

— Vai pats tur darbojies?

— Vairs ne.

— Kāpēc? Nav radoša gara?

— Nē, *parlamentārieši* ir pat ļoti radoši.

— Kāds tad iemesls?

— Jutu, ka tas tomēr nav īsti tas, ko vēlētos darīt.

— Bet ko tu domā darīt pēc gada, kad būsi pabeidzis vidusskolu?

— Gribētu studēt RTU, mani saista telekomunikācijas un elektronika.

— Ja tev pēc gada piedāvātu: alga būs, telpas būs, visāds atbalsts būs, nāc tikai un vadi jauniešu dzīvi Dundagā, vai tu būtu ar mieru?

— Jāstudē.

— Un apvienot nekādi nevar?

— Tas prasītu lielus pūliņus. Vai tas būtu tā vērts?

— Vai tu pat iztēloties nespēj kādu jaunu cilvēku, kas būtu ar mieru?

— Neesmu par to prātojis, Jārīko aptauja skolā, skolas parlamentā.

— Es tomēr pieļauju, ka te savulaik viens otrs būtu varējis kļūt par jauniešu līderi, bet... tā ir pagātne. Mums jāskatās uz priekšu.

Alnis Auziņš

Jādara, nevis jārunā

Latvijas Neatkarīgās televīzijas (LNT) raidījumā *Katrīnes palīdzības formula* nu jau vairāk nekā gadu strādā 2 bijušās dundadznieces — Kristīne Fogeļe un Lauma Felta. Kristīni satiku tepat, Dundagā. Daļa mūsu sarunas par meitenes darbu, daļa — par Kristīnes skatījumu uz Dundagas jauniešu dzīvi.

— Kad tevi satīku, tu biji ļoti sa-
vilņota pēc Labestības dienas, ko LNT rīkoja 26. maijā.

— Tas bija aizkustinošs notikums, kam gatavojāmies vairākus mēnešus. Bijām pārsteigti: tādu cilvēku atsaucību nebijām gaidījuši. Kongresa namā visu dienu un vēl vakarā mūziķi bez atlīdzības sniedza koncertus. Otrajā stāvā gandrīz visu dienu cilvēki ziedoja asinis, par to viņiem neko nemaksāja, tikai cienāja ar tēju un konfektēm. Nāca vecākas kundzītes, kurām pašām trūcīgi ar iztikšanu, bet viņas nesa naudu, lai ziedotu kaut vai pa latīnam katram no četriem bērniem. Arī paši strādājām par brīvu un vēl ziedojam. Piedzīvojām tik lielu vienotību, kādu reti gadās sajust. Mūsu bija daudz, bet mērķis bija tikai viens — palīdzēt.

To sasniedzām un pat pārsniedzām — nepieciešamā summa bija Ls 46 000, bet saņēmām Ls 141 000. Varēsīm palīdzēt vēl daudziem cietiem bērniem, kuriem ir šādas vai līdzīgas veselības problēmas. Pārējo summu nodosim Mārtiņa fondam. Mēs plānojam arī nākamgad rīkot līdzīgu pasākumu.

Daudzi vecāki, kuru bērniem ir veselības traucējumi, neticēja, ka mums izdosies savākt naudu. Viņi baidījās, ko par viņiem nodomās kaimiņi, nevis kā palīdzēt saviem bērniem, un tāpēc atteicās piedalīties. Māras, mazā Valterīša, Iljas un Oksanas vecāki jau bija iepriekš visu noskaidrojuši, kas viņu bērniem ir nepieciešams, lai viņi varētu

pilnvērtīgi dzīvot, bija pietrūcis tikai naudas. Bankā var dabūt kredītu mašīnai, bet ne bērna ārstniecības izdevumiem.

— Labestības diena bija īpašs notikums. Bet kā ir ar darbu, ko tu veic ikdienā?

— Man tas patīk. Meklēju cilvēkus, kam nepieciešama palīdzība. Atvedu viņus uz studiju nevis tāpēc, ka viņiem *superīga* problēma, bet gan — lai viņi kaut ko iegūtu.

• Kristīne Fogeļe sevi atradusi darbā LNT

Foto no K. Fogeles albuma

Bieži vien viņi paši piesakās. Kopā ar operatoru braucu pie nākamajiem raidījumu varoņiem, intervēju viņus, mēģinot uztvert viņu būtību, problēmas. Pēc tam studijā rakstu montāžas plānu. Atbildu par raidī-

juma vizuālo un satura pusi.

Strādājot daudz esmu sapratusi un ieguvusi. Reiz, gatavojot dzīvnīeku raidījumu, iepazīnos ar kādu jaunu pāri, kam bija pazudis sunītis. Viņi baidījās ņemt citu. Pēc raidījuma, kurā abi bija parunājušies ar speciālistiem, viņi tomēr sadūšojās un tagad viņiem ir mazs, mazs sunītis Fidži, kas nu jau kādu laiciņu ir lielos draugos ar manu suni Enduro.

Ļoti man patika tikšanās ar diviem Līvu vīriem: Ainaru Virgu un Aivaru Brīzi. Tās bija emocionālas un atklātas. Ainars Virga man piekrita piedalīties raidījumā un pēc ilgiem klusēšanas gadiem pastāstīt par to, kas toreiz notika, kad viņš avārijā zaudēja savu brāli Daini, un kā Ainars jūtas šodien. Intervijā to-

bērnamu bērniem, atguvis savu ģimeni — brāļus, par kuriem gandrīz neko pirms tam nezināja un kuri pēc tam viņu iepazīstināja arī ar viņu mammu. Tādi brīži tiešām sniedz gandarījumu.

Ne vienmēr man patīk intervēja-

Arī tie, kas demolē un ārdās, grib tikai to, lai viņus pamana. Jāpiedāvā cits veids, kā viņiem izpausties.

mie cilvēki. Kādi 3 mani ir arī nokaitinājuši. Taču darbs kopumā ir interesants.

— Kas tu pati tagad esi — dundadzniece vai Rīgas meitene?

— Šajās brīvdienās tā arī jūtos — Rīgas meitene. Te ir bērības mājas, bet īstās — Rīgā. Te esmu ciemos pie mammas un tēta. Rīgā ir mana vide. Kad, atgriezies no Dundagas, ieeju savā dzīvoklī, nodomāju: «Esmu mājās.»

— Kad tu mācījies vidusskolā, un tas nemaz nebija tik sen, tu biji aktīva jaunieta: izveidoji un vadīji Dundagas jauniešu brīvprātīgo klubu *Smaids*.

— Bijām Ziemeļkurzemes NVO paspārnē. Tādi klubi toreiz darbojās arī Talsos, Valdemārpilī, Rojā un Sabilē. Tas bija ļoti rosīgs laiks. Brīvprātīgi darījām sabiedrībai derīgus darbus, piemēram, kopā ar šo klubu biedriem tīrījām pludmali, zīmējām valsts vīriem Ziemassvētku kartiņas utt. *Smaids* Dundagā sarīkoja arī bērnu svētkus.

— Dundagā ir kāda samilzusi problēma: jauniešu brīvais laiks. Ko lai dara jaunieta, kas dzīvo Dundagā, bet vairs nemācās skolā? Varbūt arī mācās, bet viņu neinteresē nekas no tā, ko Dundagā šobrīd piedāvā.

— Jauniešus vajadzētu aptau-

jāt — ko viņi vēlas darīt, cik bieži, kādas ir viņu intereses. Tā kā iznāk 2 jauniešu grupas (tie, kuri mācās Dundagas vidusskolā, un tie, kuri nemācās vairs, bet dzīvo Dundagā), tad ar skolēniem varētu strādāt viņu parlaments, noskaidrojot viņu

intereses, bet pārējiem aptaujas lapas atstāt pastā, veikalā, kafejnīcās. Arī tie, kas demolē un ārdās, grib tikai to, lai viņus pamana. Jāpiedāvā cits veids, kā viņiem izpausties.

— Labi, skolā to darītu parlaments. Bet ārpus skolas?

— Vispiemērotākais jau būtu kāds ļoti aktīvs jaunieta, kas kādreiz skolas laikā darbojies vidusskolas parlamentā un tagad dzīvo, studē ārpus Dundagas, kam plašāks redzesloks un kam sirds klāt pie šīs lietas.

— Tu nāktu atpakaļ?

— Nē, man patīk cita veida darbs un dzīve pilsētā. Jau 5. gadu esmu Rīgā. Bet ir taču cilvēki, kas vēlas nākt atpakaļ. Lai būtu motivācija atgriezties, jaunietaim jāpiedāvā darbs un normāla samaksa.

— Cik tas būtu?

— Sākot no Ls 500.

— Te jau mēs atduramies: cilvēku un naudas resursi.

— Vienmēr atradīsies kaut kas svarīgāks par jauniešiem. Taču Dundagā par to runā gadiem, tikai nekas nemainās. Ja turpināsies runas, nevis konkrēti darbi, tad šī problēma saglabāsies arī tad, kad mums būs jau mazbērni.

Diāna Siliņa

Apakeļlaiks

Par luterāņu baznīcas vēsturi

Dundagas luterāņu draudzes dienās godāsim vēsturi. Rundāles pils pētnieki, vēsturnieki Jānis Baltiņš un Dainis Bruģis 30. VI plkst. 13.30 stāstīs par piemiņas zīmēm un sarkofāgiem, kas kādreiz atradušies mūsu baznīcā, bet pašlaik glabājas gan Rīgā, Vēstures muzejā, gan Rundāles pilī.

Maija beigās Pilsrundālē tikāties ar zinātnieku J. Baltiņu. Piedāvājam ieskatu Rundāles pils muzeja fondos, zinātnieka stāstījumā, kā arī dažu dundadznieku atmiņās.

No Jāņa Baltiņa stāstījuma

Pirmo reizi priekšmetus ar vēsturisku vērtību no Dundagas baznīcas uz Vēstures muzeju Rīgā aizveda 20. gs. 30. gadu vidū. Tolaik visu svešo, arī ģermānisko, uzskatīja par nevēlamu. Visvairāk vēsturiskos priekšmetus izveda pagājušā gadsimta 70. gadu vidū, pēc tam kad

No Rundāles pils dokumentiem

WA, 1448.1.21. (rokkraksts). 133. lpp., Dundagas ev. lut. dr. mācītāja Aug. Brieža ziņojums ev. lut. baznīcas Virsvaldei. 1950.g. 31. maijs.

«Dundagas baznīcā zem altāra telpas atrodas pagrabs, kurā atrodas 9 aizcinkoti zārki ar baronu mirstīgajām atliekām, dažas urnas ar mirušo sirdīm un 1 galdiņš, uz

«baronu kapsēta ar glītiem piemiņekļiem un marmora un čuguna krustiem. Maija svētkos ieradušies vidusskolas komjaunieši divu skolo-tāju pavadībā, iegājuši vācu kapos un sadauzījuši gandrīz visus piemiņekļus un krustus.»

78. lpp. PSRS KMM Baltijas starprepublikāniskā ražošanas — sagatavošanas pārvaldes priekšnieka I. Perunova vēstule Darba rezervju ministrijas Latvijas PSR nodaļas pilnvarotajam Restbergam [1954.g.?] par 8 tukšu cinka zārku izņemšanu no Dundagas baznīcas pagraba un atdošanu šai pārvaldei.

«Dundagas raj. IK neiebildst, baznīcas mācītājs neiebildst. Zārku saturs kara laikā izvests uz Vāciju. Restberga rezolūcija: saskaņot ar Arhitektūras pārvaldi un Kultūras ministriju.»

1973. gada 30. VIII dokuments (rokkraksts).

«Velves balstīšanai iemūrēts durvju priekšā stabs (20. gs.?).

Uzeja uz baznīcu bez durvju [nesalasāms], saglabājušies tikai viru āķi. Ieeja aizbēta ar plēstiem laukakmeņiem, kas apakšējā daļā nedaudz sastiprināti ar kaļķu javu. Augšdaļā smiltis, būvgruži, zem dēļu grīdas apm. 10 cm zāģu skaidu segums.

Pēc vietējo iedzīvotāju nostāstiem ap 1902. g. kapenes savestas kārtībā un aizmūrēta eja uz baznīcu. [Kapenes] nav aiztiktas 1905. g., pirmo reizi izlaupītas 1919. g., atkārtoti 1940./41. g. 1950. gados lūka uz ārpusi bijusi izlauzta un kapenes regulāri izdemolētas. 1950. gadu beigās līķi bijuši samērā labā stāvoklī, ar sākotnējo roku stāvokli uz krūtīm. Zārkā nr. 1 atradies sievietes līķis ar gariem gaišiem matiem, garā, melnā (?) tērpā, kurpēs. Pirkstā atradies neliels gredzens. Mazajā zārciņā atradies skelets rozā (?) zīdā tērpā. No kapenēm iznests alvas cilindrs ar spirtā konservētām iekšām, ko skolēni iemetuši diķi. Dīķī ticis braukāts ar zārku vāku.»

Kā uzsver J. Baltiņš, grūti iedomāties, kā ar smagu metāla vāku varētu pabrukt pa ūdeni...

Taču, kā rāda 1974. gada 7. augustā Dundagā sastādītais Talsu rajona kultūras nodaļas komisijas akts, tad vēl tikai spriests par baznīcas kapeņu inventarizāciju.

«1974. g. 7. augustā komisija apskatīja Dundagas baznīcu un konstatēja, ka kapenes ir aizmūrētas — ieeja atrodas zem grīdas, ārlogs dienvidu sienā ir aizmūrēts. Lai veiktu paredzēto mākslas priekšmetu inventarizāciju, ir nepieciešams atvērt logu, izlauzot aizmūrējumu.»

Komisijas locekļu vidū parakstījušies arī toreizējā Dundagas pilsētcietmata izpildu komitejas priekšsēdētāja vietniece Stasija Frīdmane un Dundagas ev. lut. draudzes pārstāvis J. Grīvans.

No dundadznieku atmiņām

Tālis Frišenfelds:

«Kad sāku mācīties, ap 1960. — 1961. gadu, metāllūžņu pieņēmēji Dundagā brīnījās, no kurienes uzradušies alvas eņģeļi. Izrādās, ka lielākie zēni bija atlauzuši baznīcas pagraba logu, iekļuvuši kapenēs un paņēmuši, ko uzskatījuši par vērti-

gu un ko varējuši panest. Vēlāk brauca komisijas un sarkofāgus aizveda.

Ap 1980. gadu, kad jau biju skolo-tājs, kopā ar direktori Jaurīti Freimuti un arheologiem nokāpām baznīcas kapenēs. Lūka atradās netālu no altāra. Kapenes ar velvēm bija noteikti mazākas par virstelpu. Sarkofāgu vairs nebija. Vai bija palikuši koka zārki, neatceros. Arheologi gribēja izpētīt eju no baznīcas uz pili. Bet tā bija aizbēta.»

Jaurīte Freimute

«Pēc kara puikas, arī mans brālis Modris Greidiņš, lida iekšā no ārpusēs un izvilka ārā, ko vien spēja. Sirdis un citus iekšējos orgānus izmētāja pa krūmiem. Toreizējā Dundagas vadība uztraucās. Ieradās komisija pārbaudīt. Cik atceros, vismaz daļu no sarkofāgiem aizveda jau 50. gados. Varbūt 70. gados veda pa ot-ru lāgu.

70. gadu beigās mani kapenēs ievada toreizējais draudzes vecākais Teodors Freibergs. Kur baznīcā beidzās soli, tur zem tepika bija lūka. To pacēla un gāja lejā. Vēl kaut kas tur atradās. 80. gados, kad pili sākās arheoloģiskie izrakumi, Imants Ziedonis un vēsturnieks Arturs Zālsters sāka prasīt par slepenajām ejām. Tad kopā ar viņiem un Pēteri Sāmiti nokāpu kapenēs. Pēteris piegāja pie vienas sienas un teica, ka tur vedot eja uz baznīcu. Bet neko neatrada. Es domāju, ka ejas nav.»

Stasija Frīdmane

«Kapenēs esmu bijusi vienreiz. Kad veda prom sarkofāgus, gandrīz visa Dundaga bija kājās.»

Pēc sarunām ar vietējiem radās iespaids, ka daži priekšmeti no baznīcas kapenēm joprojām atrodas Dundagā, taisnība, ne vairs kapenēs. Iedomāsimies brīnumu — 30. jūnijā lekcijas laikā pēkšņi kāds atdod sabiedrībai vērtīgo kausu...

Alnis Auziņš

P. S. Draudzes dienu sākums 30. VI plkst. 8.45. Sestdien svinēsim arī draudzes kora 85 gadu jubileju, svētdien apraudzīsim bijušo mācītāju K. Glēzera, K. Moltrehta un A. Brieža sakoptās atdusas vietas, baudīsim Talsu luterāņu draudzes ansambļa Sanctus koncertu un ieklausīsimies bijušā draudzes gana Voldemāra Dekšenieka savdabīgajās atmiņās.

• Dundagas baznīcas altāris ap 1910. gadu. Foto no Kubalu skolas-muzeja krājumiem

vairākkārt bija demolētas baznīcas kapenes. Kopš tā laika 7 sarkofāgi (ar cilpiem un citādiem rotājumiem un uzrakstiem greznoti masīvi zārki — tādi bija izplatīti jau antīkajā pasaulē) atrodas Rundāles pilī, un tieši šosezon piecus restaurētos piedāvā publikas apskatei. Tāpat Rundālē atrodas vairāki kenotafi (piemiņas zīme vietā, kur cilvēks nav apbedīts) no Dundagas baznīcas, kas aizvesti jau 30. gados.

Unikālas ir liecības par kapeņu demolēšanu, inventarizēšanu, arī tā laika fotodokumenti, kurus mums laipni ļāva izmantot Baltiņa kungs.

kura atrodas viņu piemiņas lietas, vāpēni, ordeņi u.c. Uz pagraba telpu baznīcas ārējā sienā atrodas viens restots lodziņš, kurš savukārt vēl bija aizmūrēts. Citas pieejas pagrabam nav. Š.g. 17. maija vakarā 2 miliči gluži atklāti uzaicinājuši ģimnāzijas (Dundagas vidusskolas? — Red.) 10 — 15 zēnus un teikuši, ka iešot uzlauzt pagrabu un noskaidrot, kas tur atrodas. .. Zārki atlauzti .. tāpat uzlauztas arī urnas un viņu saturs izvandīts un izmētāts pa zemi. Piemiņas lietas, kas atradušās uz galdiņa, aiznestas.» Centrālajos kapos (Anstrupē? — Red.) atrodas

• Dundagas muižas mantinieces Annas Sibillas fon Bīlovas, dzim. fon der Ostenzenas († 1687), otrajā laulībā — fon Maidelas, sarkofāgs Rundāles pilī.

Dundadznieka foto

DIPU – DAPU LĀCIS NĀK

Dipu — dapu Lācis nāk, Trusis nāk, Sivēns, Tīģers, I-ā un Pūce nāk. Un tā katru dienu — divas nedēļas jūnijā pulksten 9.00 bērnu centrā Mājas ieradās zinātkāro ceļotāju vasaras klubiņa «Pūka eksotīcija-2» 20 dalībnieki.

Tagad Mājas rotā ceļojumu karte, kurā redzams viss, kur esam bijuši, ko izjutuši — Kalēju zirgi, Pāces vilnas pārstrādes cehs, Dundagas kokaudzētava, Šlīteres bāka un Mazirbe, Piltenes kūdras purvs, apaļo kociņu cehs, Staldzenes piekraste, Ovīšu bāka, Liepniekvalka alas. Kur nu vēl ugunskurs kādās mājās meža vidū un katru dienu kopā gatavotā maltīte!

Mājās aiznestas pašu pagatavotas grāmatzīmes — katrai dienai sava. Visu gadu tās, mācību grāmatās saliktas, palīdzēs atcerēties vasaras ceļojumus. Kopā vācot kokus un gliemežus, rudzupuķu vainagus, dzijas kamolus un akmentiņus, esam izveidojuši lielo piramīdu. Pie centriņa tagad aug kokaudzētavas

dāvana — pašu rokām iestādītais Diabolo. Vēl eksotīcija atrada draugus — Mājās un visur, kur ar lāci divas nedēļas čapojam.

Kopā ar mums ceļoja arī Pūks, ko cītīgi līdzi stiepa Felicita. Bet mazāk dzirdīgiem un paklausīgiem nācās stiept Muļķīgo akmeni Ziemassvētku zeķē. Iedomāieties — gar jūras krastu karstā vasaras dienā soļo ce-

ļotājs un nes zeķi ar akmeni tajā. Muļķīgi. Bet taisnīgi!

Klubiņa pēdējā diena — īpašo SERTIPIKĀTU izsniegšana ar ziepju burbulu salūtu un lielajiem klingieriem. Pie mums tad ciemojās Ivetā Rorbaha no Talsu novada fonda, un arī viņu mēs aši iedabūjām savā pulkā, par

godu nodziedot: «Dipu — dapu lācis nāk...» Pa SERTIPIKĀTAM kā vislabākajiem ekspotantu atbalstītājiem tika projekta finansētājiem: Nīderlandes fondam KNHM, Hipotēku bankai un Talsu novada fondam.

Mēs satikām brīnišķīgu cilvēkus tepat Dundagā, kas atrada laiku, lai mūs uzņemtu un izrādītu savu valstību. Paldies Zanei un Dimam, In-

tai un Dainim, Lāsmāi un Naurim, Žeņai un Daigai, Ievai, mūsu draugiem Slīteres nacionālajā parkā, īpaši Dacei, Andrai, Inai un Lailai. Īpašs sveiciens mūsu šoferītim Atim, kura autobusā ienesām daudz smilšu, akmeņu, rudzupuķu un vēl dažas sliktas dūšas. Par to, lai mūsu ceļojumi atspoguļotos interneta lapā www.dundaga.lv/majas, pateicamies Aivaram.

23 ekspotantu vārdā Zinta un Alfa

Šahs mācību gada izskaņā

16. IV pilī ciemojās Kuldīgas šaha skolas audzēkņi. Draudzības un reizē kvalifikācijas sacensībās piedalījās 42 jaunie šahisti (14 mūsējie). Spēcīgāko grupā uzvarēja Elvis Bēķis, 3. vietu ieguva Jurģis Remess. Puspunkta līdz I sporta klasei pietrūka Edgaram Pabērzam, punkta — Arnim Sirkelam. Edvīns Emerbergs izpildīja II sporta klasi. Pavisam zaļo iesācēju cīņās 3. vietu ieguva Rūdolfs Bražis, pirmos pun-

ktus izcīnīja Sanija Rulle un Ģirts Treinovskis.

28. IV un 29. IV Teikas vidusskolā ap 200 visjaunāko visas valsts šahistu sacentās Cerību kausa komandčempionātā. Mūsējos pārstāvēja Matīss Apsāns, Edvīns Emerbergs, Rūdolfs Bražis un Sanija Rulle. Matīsa 4 punkti no 7 pie I galdiņa ir krietni, lai gan, cītīgi trenējoties, varētu labāk. Edvīna 3 punkti pie II galdiņa nav peļami, taču puišim labāk jāsagatavojas psiholoģiski. Rūdolfs tika pie pusītes, Sanijai tāda mēroga debijā šoreiz nullīte.

Valsts jaunatnes iniciatīvu centrs 12. un 13. V pirmo reizi rīkoja Latvijas vidusskolēnu komandčempionātu. Cīņas sakrita ar Pils dienu, tādēļ uz Rīgu netika šo rindiņu autors, nedz arī daži spēcīgākie mūsu jaunieši. Elvis Bēķis pie I galdiņa ieguva 3 punktus no 7, Didzim Pabērzam pie II galdiņa tikai pusīte, toties Edgaram Pabērzam pie III galdiņa 4 punkti. Diemžēl meiteņu galdiņš palika tukšs, tāpēc arī spēcīgajā konkurencē šoreiz ierindojāmies astes galā.

Alnis Auziņš

Dundžiņi stāsta

Rajona avīzes korespondents

Kad mācījies vidusskolas pēdējā klasē, 1950. gadā nodibinājās Dundagas rajons (agrāk mūsu pagasts ietilpa Ventspils apriņķī), un 1. martā dienas gaismu ieraudzīja jauns laikraksts *Padomju Dundaga*. Numurs maksāja 15 kapeikas, redakcija atradās izpildkomitejas telpās.

Tolaik visos galvenajos amatos bija padomju varai uzticamie krievi, žīdi un latgalieši. Par to liecina kaut vai dižbiedru vārdi un uzvārdi: partijas komitejas sekretārs Mihails Muravskis, propagandas daļas vadītājs Vladimirs Pimenovs, izpildkomitejas priekšsēdētājs Krišjānis Burkevics, MTS direktors Donats Bolužs, Stērķeles un sīrupa fabrikas direktors Ivans Ļevkins, Kolkas zivju fabrikas direktors Jevgeņijs Morozovs... Kāda dāma netika tālāk pa karjeras kāpnēm tāpēc, ka viņas uzvārds bija gaužām nelaikmetīgs — Veckunga. Bet avīzes vadības grožus savās rokās turēja divi īsti latvieši — redaktors Žanis Kronbergs un atbildīgais sekretārs Gunārs Kroje. Agrā jaunībā es izjutu lielu bijību pret amatpersonām, taču ar šiem diviem večiem varēju brīvi runāt par visu ko.

Cilvēku interese par savu avīzi vismaz sākumā patiešām izrādījās liela. Ne jau visu publicēto pieņēma ar sajūsmu. Manas mātes māsas vīrs Juris Šumahers ironizēja par kādu šoferi, kurš sakarā ar cenu pazeminājumu apņēmis ietaupīt benzīnu un smērvielas.

— Kā tad viņš to izdarīs? Mazāk brauks, vai?

Bet tad kļuva nopietns:

— Nabadziņš jau nav vainīgs. Viņam uzrakstījuši priekšā un pierunāja sapulcē nolasīt.

Lai piesaistītu ārštata autorus, pats redaktors atnāca uz skolu un aicināja mūs rakstīt koresponden-

ces. Tā kā literatūras skolotāja Irma Leja (arī skolas direktore) vairākkārt bija uzslavējusi manus sacerējumus, es kļuvi par rajona laikraksta jauno korespondentu un četros mēnešos līdz skolas beigšanai paguvu diezgan daudz ko padarīt.

Galvenokārt rakstīju par sportu un māksliniecisko pašdarbību, arī par tūristu pulciņu, kur apgūvām Morzes ābeci un signalizāciju ar karodziņiem, un jaunajiem naturālistiem. Toreiz tos dēvēja par mičuriniešiem. Es pats šajā jomā nedarbojos, taču priecājos par viņu panākumiem tikpat kā par savējiem. Mūsējie sarakstījās ne tikai ar citu republiku naturālistiem, bet arī ar Lisenko ģenētikas institūtu Odesā un saņēma sēklas izmēģinājumiem. Populārais Latvijas dārzkopis P. Sukatnieks atsūtīja uz Dundagu meloņu un arbūzu sēklas.

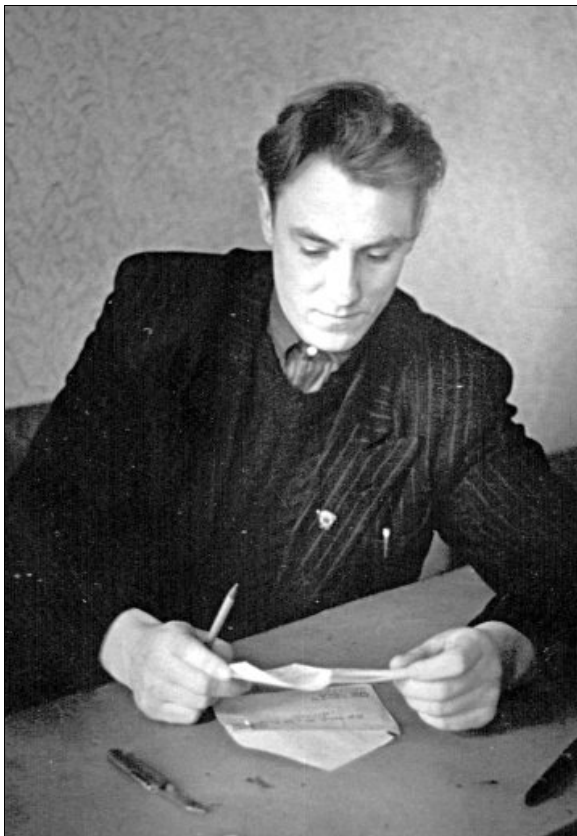
G. Kroje skubināja mani rakstīt arī par dzīves norisēm ārpus skolas sienām, bet tuvojās izlaiduma eksāmenu laiks, un es no šī goda atteicos. Nepatikšanās iekūlos ar artiķeli, kuru nemaz nebiju rakstījis. Mana kaimiņiene Irma Dēringa (no *Stiebru* mājām) vadīja ciema bibliotēku. Avīzē parādījās kritisks raksts, ka biblio-

tēka bieži esot slēgta un nav zināms, kad bibliotēkā parādīsies. Kritizētā izskaitļoja, ka rakstītājs varētu būt vieniņi es. Ilgu laiku viņa turēja uz mani jaunu prātu.

Kad devos uz Rīgu studēt žurnālistiku, redaktors priecājās:

— Prātīgi izlemts. Būs mums pašiem savs kadrs. Vasaras brīvlaikā esi klāt! Mēs tev dosim uzdevumu.

Taču mana vasara pagāju *Māļēju* plāvās. Piezvanīju gan, ka diemžēl

• **Arnolds Auziņš — Pioniera līdzstrādnieks.**

Foto no A. Auziņa albuma

neiznāks laika sadarboties. Kronbergs likās dusmīgs:

— Lepns esi kļuvis, rajona presi uzskati par kaut ko zemāku. Vienu uzdevumu tev tomēr vajadzēs izpildīt — uztaisīt sienasavīžu apskatu. Materiālus mēs tev sagādāsim, vajadzēs tikai izlasīt un izteikt uzskatus. Uzrakstīju, kā domāju. Visvairāk

piparu dabūja Ģibzdes pamatskolas pārzinis Edgars Grauds — vietējā kolhoza sienasavīzes *Jaunā dzīve* redaktors. Raksti bija nekonkrēti, lasītājiem no tiem ne silts, ne auksts.

Mana māte, izlasījusi kritisko rakstu, apbēdināta teica:

— Kāpēc, dēls, tu esi tik nesaudzīgs? Edgara māte ir mana jaunības draudzene.

Pēc kāda laika Edgars Grauds izdarīja pašnāvību. Ļoti ceru, ka viņa traģiskajam galam bija citi, daudz nopietnāki iemesli.

Kroje man piedāvāja līdzdarboties satīriskajā stūrītī *Karstā pirts*, lai izsmietu dažādas nebūšanas. Grūti izskaidrot, kāpēc toreiz atteicos no tik vilinoša priekšlikuma. Manā vietā redakcija atrada citu rīmkali. Kārtojot savu arhīvu, uzgāju vairāk nekā pusgadsimtu vecus rajona avīžu izgriezumus. Žēl, ka neesmu atzīmējis, kuru gadu sagaidot, laikrakstā publicēti veltījumi atsevišķiem pazīstamiem cilvēkiem. Domāju, ka Alandai Pūliņai būs interesanti izlasīt par savu tēti — čempionu desmitcīņā Maigoni Pūliņu:

«Skriet vēl ašāk, lēkt vēl augstāk, Laurus gūt vēl raženāk, Ar to piezīmi turklāt — Laurus dusai nelietāt.»

Es būtu «dusas» vietā rakstījis «zupa».

Aizrādījumu saņēma bankas pārvaldnieks Teibe:

«Ne tik daudz priecāties, ka kabatā čaukst nauda, Bet iet uz lekcijām un zināt, kas ir nauda.»

Asprātīgāk gan būtu, ja naudu atskaņotu ar «baudu».

Pragmatisks vēlējums ir Dundagas ciemata padomes priekšsēdētājam:

«Ko gan Saulītim lai dotu Jaungads, ja ne labu slotu? Tīrība lai ciematā, Ielā, parkā, pagalmā.»

Pili, Attīstības nodaļā, pirmdien, 16. VII, plkst. 10.00 Valsts ieņēmumu dienesta seminārs.

Īpašu bērnu piekrišanu guva zināšanās ar *Kalēju* zirgiem. Prieka mirkļus sagādāja simpātiskais kumeliņš Sultāns, kas sekoja savai mātei, bet reizēm strauji pietuvojās estrādei.

Vakara gaitā apmeklētāji saračā. Pasākuma otrajā daļā — koncerts un balle.

Diāna Siliņa

Vasarīgās izklaides

2. VI parkā no 18.00 līdz 04.00 dundadzniekus izklaidēja *Summer feeling*, kurā darbojas arī bijušais dundadznieks Mareks Mozoļevs.

Karaoke nepārspēts palika Gunārs Kulpa ar dziesmu *Mulķe sirds*, 2. vietu ieguva Ģirts Jānbergs un Reinis Veinbergs (*Dzeltenie aizkari*), bet 3. — *Radiator* un *klavieres*: Zane

Baltas birojs

12. VI atklāja apdrošināšanas sabiedrības *Balta* Dundagas klientu apkalpošanas centru (KAC). Apdrošināšanas konsultante Anita Nazarova ierosinājusi Dundagā atvērt KAC, jo lielā apgrozījuma dēļ nācies 3 reizes nedēļā strādāt Talsos. Jauko telpu sarīpējusi Talsu filiāles vadītāja Daiga Muceniece. Anita

Ka tik bare!

6. VI rītā dundadznieki brīnījās. Pie kokiem un stabiem ik pa gabalam plivinājās dažādu krāsu baloni, parkā jau no sešiem rītā rosība. Dumpi bija sarīkojuši sociālie darbinieki, jo iepriekšējā gadā pašvaldību sociālo darbinieku arodbiedrības rīkotajā spartakiādē Valmierā duņdžiņu uzvara deva iespēju visiem šogad pabūt te.

Un tad jau pa balonu norādīto virzienu sāka braukt viesi gan maiziem, gan lieliem autobusiem. Pie

tautas nama ciemiņus sagaidīja Velsības un sociālās palīdzības centra vadītājs Valdis Rande. Pēc tam — brokastis pili. Barons, kurš bija mērojis ceļu no Valmieras, uzņēmās pasākuma vadību, sarīdējot dalībniekus parādei. Pūtēju orķestra mūzikas pavadīti un plandot duņdžiņu karogam *Pure, elle, ka tik bare!*, padomes priekšsēdētājs Austris Kristapsons un V. Rande veda gājieni uz parku. Svētku atklāšana, vadītāju uzrunas un komandu priekšstāde. Kam dziesmas, kam dejas, kam anekdotes.

Sportā disciplīnas bija dažādas: a postal pa grāv, pielādē un šauj, krūmu hokejs, ugunsdrošības stafete, šoferu un priekšnieku šovs. Par omulību gādāja skaņu meistars Raitis, par asprātību — nepārspējama barons, par vēderiem — Rojas *Zītari*, par acu prieku — mūsu deju grupa *Sensus*. Paldies pagasta padomei, izpilddirektoram Andrim un pils meitenēm!

Uzvarēja Salaspils sociālās aprūpes māja, kas nākamgad aicina pie sevis.

Sociālā dienesta meitenes

Savu tiesu saņēma arī kultūras nodaļas vadītājs Kūpelis:

«Miegainību nomet aši, Saņem sev pie skauša, Pašdarbība lai zeļ koši, Iedarbīga, skaista.»

Dzejas pārles šajos pantos velti meklēt, bet lasītājiem patika — tā bija īstā dzīve, kas viņiem tuva, un cilvēki, kurus labi pazina.

Lai arī es vairs tieši ar rajona laikrakstu nesadarbojos, paziņas, ieraudzījuši mani Dundagā, nāca klāt uz uzrunāja:

— Tu esi žurnālists, palīdzi mums novērst nekārtības! Aizej uz ielu krustojuma pie Zirgu tilta, tevi nošķāks ar dubļiem līdz ausīm.

Vienā pusē šajā vietā dīķis, otrā dziļa grava. Satiksme dzīva — kopā saplūda trīs ceļi: no Kaļķiem, Kolkas un Mazirbes. Vecā dēļu ietve sapuvusi. Ja mašīnas nesās lielā ātrumā, izvairīties no netīrā ūdens un dubļiem rudenī patiešām nebija iespējams. Bet mani kaitināja, kāpēc duņdžiņi paši nevar uzrakstīt savai avīzei, kritizēt izpildkomitejas komunālo nodaļu vai vienkārši sarīkot talku? Kāpēc man tas jādara?

Bijušais skolasbiedrs sūdzējās, ka Dakterleja pār upīti nav tilta:

— Vai tu nevari uzrakstīt avīzei? Nopelnīsi kādu rublenu un būsi izdarījis labu darbu.

Es viņam jautāju pretī:

— Vai tu nevari uztaisīt laipu? Vienā rāvienā problēma būs atrisināta.

Viņš uz mani tā savādi noraudzījās. Droši vien nosprieda, ka esmu kļuvis slinks un iedomīgs.

Padomju Dundaga iznāca līdz 1956. gadam, kad mazos rajonus likvidēja. Gadu iepriekš es biju saņēmis diplomu par augstskolas beigšanu, bet jau 1954. gadā sāku strādāt bērnu laikrakstā *Pionieris*. Tā rajona redakcija zaudēja *perspektīvu kadru*. Ha-ha!

Arnolds Auziņš

Bibliotēkā

Šogad bibliotēku pieteicām divās Valsts Kultūrkapitāla fonda (VKKF) finansētās kultūras programmās. Abās esam atbalstīti, un līdz ar to abās piedalāties jau 5. gadu!

Projektā *Jaunu grāmatu un citu izdevumu iegāde publiskajām bibliotēkām* piedalāties kopš 2003. gada. Šīs grāmatas atšķiramas pēc uzlīmēm ar VKKF simboliku un mūsu bibliotēkas uzlīmes ar attiecīgā gada norādi. Šajā projektā esam saņēmuši 485 grāmatas par Ls 1891.

Arī projektā *Bērnu žūrija* Dundagas jaunie grāmatu eksperti iesaistās kopš 2003. gada. Pavisam mums bijuši 250 dalībnieki, esam saņēmuši 174 grāmatas par Ls 409. Šogad katrā vecuma grupā piedāvājam 7 grāmatas, no tām 54% ir latviešu autoru oriģināldarbi. Grāmatas lasīt un vērtēt Dundagā varēs no jūlijā, par ko ziņosim afišās.

15. VIII plkst. 11.00 pie vidusskolas ēkas izdevniecības «Zvaigzne ABC» GRĀMATBUSS piedāvās mācību grāmatas.

Ruta Emerberga

Mēs vēlamies, lai katrs bērns būtu veselīgs, dzīvespriecīgs un zinātkārs. Sīrsnīgs paldies Megijas tētim Giedrjusam Gorjukovam un Kristīnes tētim Modrim Emerbergam, kas palīdzēja sakārtot rotaļu laukumu!

PII Kurzemīte 3. grupiņa

Kapu svētki

7. VII plkst. 11.00 Ostē, 12.15 Nevejā, 13.30 Ošos, 14.45 Āžos; **14. VII** plkst. 11.00 Vīdalē, 12.15 Latevē, 13.30 Kaļķos, 14.45 Alakstē; **28. VII** plkst. 11.00 Jaundundagā, 12.15 Pācē, 13.30 Sumberē, 14.45 Sabdagās; **4. VIII** plkst. 11.00 Klučos, 12.30 Valpenē, 14.00 Anstrupē.

Ēriks Andrejs Almanis

(1946)
Maija Cinovska **(2007)**
Vija Freimane **(1936)**
Jēkabs Licenbergs **(1927)**
Milda Spicberga **(1922)**

«Dundadznieks» Nr. 6 (63) 2007. gada jūnijs.

Dundagas pagasta padomes izdevums, iznāk reizi mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā **3085**.

Redakcijas adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV 3270.

Redkolēģija: Gunta Abaja, Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 3237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Ēriks Bērzkalns, Sandra Dadze, Anda Felša, Uldis Katlaps, Austris Kristapsons, Velta Metene, Aivars Miška.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos sniegusi amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervējamais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā.
Metiens: 550 eks.

Internetā: www.dundaga.lv/avize